

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

జనవరి 2023

వెల - ₹ 10.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మానవత్విక

సంపుటి: 40 సంచిక: 09

సాయిబాబా మానవత్విక పారకులందరికి ఆంగ్న సూతన సంపత్తర శుభాకాంక్షలు!

ఈ నెల పండుగలు

జనవరి 10 - పరాడసింగా శ్రీ అసమాయ మాత ఆరాధన

జనవరి 12 - శ్రీ వివేకానంద జయింతి

జనవరి 14 - శ్రీ వివేకానంద జయింతి (తిథి ప్రకారము- పుష్య బహుళ సప్తమి)

జనవరి 16 - అవధూత శ్రీ రామిరెడ్డి తాత ఆరాధన

జనవరి 17 - భగవాన్ శ్రీ రిమణ మహార్థ జయింతి

జనవరి 27 - తాజుద్దీన్ బాబూ జయింతి

“శ్రీసాయి అనబడు జ్ఞాన సూర్యానికాంతి అందరిమీద ప్రసరిస్తుంది. అయితే వారంత వివేక వైరాగ్యాలను, నిష్ఠ సబూరిలను సాధించారోనన్న దానిని బట్టి వారు ఆ సూర్యానికంత చేరువలోనే వుండి, అతడి ప్రభావాన్నంతగా గ్రహించగలుగుతారు. అయితే యిది కేవలం భౌతికమైన దగ్గర దూరాలు కావని గుర్తించాలి. తత్వతః దగ్గరవ్యాలి. ఒక మేలిమి బంగారుముద్దకు ప్రక్కనుంచబడినది కల్తీబంగారపు ముద్ద అయితే అది తత్త్వతః దూరంగా వున్నట్టే. మరొక బంగారపుముద్ద ఎంత దూరానవన్నపుటికీ తత్త్వతః అది మొదటిదానికి చేరువ అవుతుంది. రేడియోసెట్టు భౌతికంగా ప్రసార క్షేత్రానికింత దూరానవున్నా ఆ స్టేషన్ పెట్టినపుడు దానికి సమీపంలోనే వుంటుంది. ఆ వార్తాగ్రహణలో ఒక స్టేషన్ పెట్టిన రెండు రేడియోసెట్టులు వాటి దగ్గర దూరాలు వేరైనందున వాటి వార్తా గ్రహణలోని స్పష్టత మారినట్లు ఉత్తమాధికారియొక్క గురుభక్తి సేవాతీర్పతల వ్యత్యాసంవలన వారి ఆధ్యాత్మిక పురోగతిలో స్వల్ప బేధాలుంటాయి. అందుకని మన హృదయం సాయిభక్తి అనే స్టేషనును ట్యూన్ చేసిపుండేలాగ చూచుకోవడమే సాధన. అలా చూచుకోవాలంటే వారన్నిరీతుల బోధించిన దానిని చూచుకోవాలి.”

పుణ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిశ్రాల భరద్వాజ

ధర్మ భ్రష్ట ఎలా ఆరంభమేమనుండి ?

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

“ఏ హింసా పరమో ధర్మః”,
‘అహింసయే పరమ ధర్మము’
అనుబిబుషి వాక్యం. అయినా అహింస
అంటే స్వప్తంగా అర్థం చేసుకోకవాణితే
అహింస పేరట హింసాత్మకమైన
అధర్మాన్ని ప్రబలనివ్యాడమో, లేక ధర్మం
పేరట హింస చేయడమో జిలగి, ఆ
రెండూ సార్థకం కాకుండా పోతాయి.
ధర్మమే అహింస, అహింసే ధర్మము.
హింసే అధర్మము. ఆచి జరుగకుండా
చూడడం కూడా అహింసే. అందుకే
అహింస పరమ ధర్మమైనని.

మనకితరులు ఏమి
చేయాలనుకొంటామో అదే
మనం యితరులకు చేయడము,
ఇతరులు మనకు ఏది
చేయకూడదనుకుంటామో, మనుది
యితరులకు చెయ్యకుండటం; ఇదే
ధర్మమంతటికి మూలసూత్రమని
భారత భాగవతాల నుండి మన
ప్రాచీన ర్ఘంధాలస్నీ ముక్తకంరంతో
చాటాయి. ఈ సూత్రాన్ని - “అత్మవత్
సర్వభూతాని” “అన్ని జీవులనూ

తనవలెనే చూచుకొనుట” అని
బుములు పాందుపరచారు. ఇదే
బుద్ధుడు చెప్పిన కర్మ అనే సూత్రం.
“నీ సాటివాలని నీ వలనే ప్రేమించు”
అని కీస్తు చెప్పినది కూడా అదే.
మిగిలిన ధర్మాలన్నింటి మాటున
మణిహోరంలో సూత్రంగా ఈ ధర్మమే
అధారమయి నిలుస్తుంది. ‘స్వధర్మము’
అని చెప్పినదంతా సమాజంలోని
వ్యక్తులందఱఫైన ప్రీతితో సమిష్టి
యొక్క శ్రేయస్సులో తన వ్యక్తిగతమైన
శ్రేయస్సు యిముడ్చుకొని, ఆ ప్రకారం
జీవించడమే ధర్మ శాస్త్రాలకు,
విభిన్నశేధాలన్నిటికీ ఆధారం.
అటువంటి ప్రేమచేత ప్రేరించబడి
అత్యంతమయిన ప్రీతితో, శ్రద్ధతో
ఆచలించడమే సుద్ధర్మాచరణ.
అయితే యిందుకు ప్రతి ధర్మసూత్రం
యొక్క అర్థమూ తెలిసియుండాలి.
ఎవరికి పైన తెలిపినటువంటి ప్రేమ
వుంటుందో, వాలకట్టి అవగాహన
సహజంగానే కలుగుతుంది.
అహింస, ధర్మసూత్రాల ఐక్యతే ప్రేమ.

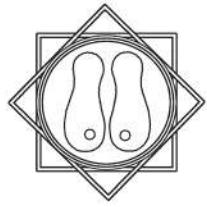
బీనినే భగవట్టిత దైవిసంపద,
సత్యగుణము అని చెప్పింది. ఇది
నిర్మిషంగా పున్మాకనే మనము
ఆధ్యాత్మికిద్యకు అర్పాలమవుతాము.
అందుకు విరుద్ధమయినది రజస్తమో
గుణాత్మకమైన అసురీసంపద. దాని
వలననే మనిషి ధర్మ భ్రష్టమైనాడు.

సాటి జీవులపై ప్రేమవలన గాక,
ధర్మాచరణ వలన మనపై గౌరవంతో
ఇతరులు ప్రశంసించడమో, వాలిపై
అజమాయిషీ కోసమో లేక దానిపై
మనకు లభించగల లోకికము,
పారలోకికము అయిన లాభం
వలననో ఆచలించడం ధర్మభ్రష్టతలో
మొదటి మెట్టు. సాటివాలని తనవలెనే
గాక తదన్యాలుగా తలచినప్పటినుండి
యిలాటి భావాలు ఆరంభమవుతాయి.
సామాన్యంగా ఆ స్థితినుండి అసూయా
ద్వేషాలతో పాటు అలిష్టర్దాలు
పెచ్చుపెలగి నేరపువ్యత్తి వరకు
పతనావస్థ చెందుతుంది. శివుని
జటాజాటం నుండి జాలిన గంగ
మిగతా 29వ పేజీలో

సెంట్యూబరద్వాజ

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:40

జనవరి-2023

సంచిక:09

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాలచే స్థాపించబడిన వ్యక్తిక పత్రిక,
మన ‘సాయిబాబా’

విషయ సూచిక

01.	ధర్మ భ్రష్టత ఎలా ఆరంభమాతుంది?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపూర్వ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	05
03.	ఆంగ్ల నూతన సంవత్సరాది - 2012	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	06
04.	మాతృదేవి స్తుతులు	శ్రీమతి సుజాత, శ్రీమతి కనకదుర్గ	09
05.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	10
06.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	12
07.	భక్తవత్సలుడు	శ్రీమతి మల్లాలి సుబ్రహ్మణ్య	15
08.	మరకిందరు భక్తులు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	19
09.	మాతృదేవి బిష్ణు సన్మిధిలో దత్త జయంతి వేడుకలు!!	శ్రీమతి టి. పద్మావతి	22
10.	మహాయోగి శ్రీ ప్రతాప కోటయ్య శాస్త్ర గారు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	23
11.	ద్వారకామాయి అన్యభవమండపము	శ్రీమతి కృష్ణకుమారి	25
11.	ఆచార్యుని అంధ్యాత్మ లీలలు	శ్రీమతి విజయలక్ష్మి	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

ఫీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందు వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చంద	:	రూ. 100-00

పరిష్కార

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్స్‌రాల భరద్వాజ

ప్రశ్న : - స్త్రీలు బహిష్మ అయినప్పుడు యథాలీతిగా ధ్యానము, పూజ చేయవచ్చునా?

జవాబు : - మానవులలో శరీరగతమైన జీవ క్రియలకు, మానసిక స్థితికి ఎంతించు సన్నిహిత సంబంధమున్నది. రుచికరమైన పదార్థాన్ని చూచినప్పుడు లాలాజలము, ఒకొక్కప్పుడు జీర్ణకోశంలోని రసాలు శరీరంలో ఉత్పన్నమవుతాయి. అలానే ఆకలయినప్పుడు రుచికరమైన ఆహారపదార్థాలపైకి మనసు ఏంతుంది.

జపము, ధ్యానము మొదలగు ఆధ్యాత్మిక సాధనలను హృదయపూర్వకంగా చేసేటప్పుడు శరీరంలోని ప్రాణశక్తి ఊర్గుతిన పనిచేస్తుంది. అందుకే అట్టిపాలికి క్రమంగా జీర్ణకోశంలోని రసాలు తక్కువగా పనిచేయడం ఆరంభించి ఆహార పరిమితి క్రమంగా తగ్గుతుంది. అలాగే అధీగతిన బహిర్గతమయ్యే మలమూత్రాల ప్రమాణం కూడా తగ్గుతుంది. అందుకే భోజనానంతరం తీవ్ర ధ్యాన, జప, పూజాదులు చేయకూడదని శాస్త్రం. కారణం ఆహారం సలిగా జీర్ణంకాదు. అలానే మలమూత్ర విసర్జన సమయంలో గాని అందుకు కొణ్ణించుందుగాని జపాదులు తీవ్రంగా చేయకూడదు. సాధ్యమైనంతవరకు ఇలాంటివి కాలకృత్యాలు తీర్చుకున్న తరువాతనే చేసుకోవాలని చెప్పారు.

స్త్రీలు బహిష్మ అయినప్పుడు అధీగతిన శరీరం నుండి ఎంతించు మాలిన్యం వెడలిపాంతుంది. (ఇక్కడ మాలిన్యమంటే శరీరానికి అవసరం లేని పదార్థమంతా అని అర్థం.) ఈ కారణంగానే శాస్త్రంలో ఆ సమయంలో పూజాదులు చేయకూడదని నిప్పించబడినది. మిత్రంగా భగవన్నామన్యరణ, మహాత్మల చలిత్తలు పారాయణ చేసుకోవడానికి ఎట్టి అభ్యంతరము లేదు.

కాకుంటే ఎట్టి శాశీరక మానసిక స్థితులలో వున్నప్పుడు ఏవీ వస్తువులను, ప్రదేశాలను ఉపయోగిస్తామో, అట్టివి

తిలిగి అటువంటి మానసిక స్థితులను మనలో ప్రేరిపిస్తాయని నిత్యానుభవాన్ని గమనిస్తే తెలుస్తుంది. పూజాపట్టాలును గటిలో లోకిక వ్యవహరాలను గూడ సాగిస్తే క్రమంగా ఆ దైవరూపాలపై శ్రద్ధ, ఏకార్త తగ్గడం మనం చూడవచ్చు. అందుకే ప్రత్యేకంగా పూజాగృహాలు, దేవాలయాలు అవసరమయాయి.

అలానే బహిష్మ అయినప్పుడుగూడ తక్కిన విధములైన మలవిసర్జనల విషయంలో దూరంగా మనము నిత్యము జీవించే గృహానికి దూరంగా వుండాలని, అప్పుడు వాడిన వస్తువులను శుభ్రం చేయకుండా వాడకూడదని చెపుతారు.

ఈక ప్రాణి శరీరంలోనూ మనసులోనూ జిలగే ప్రాణక్రియలకు సమీపంలోని జీవులపై ప్రభావముంటుందని ఇటీపల సోమియత్త రష్యా ఆధ్వర్యంలో జిలిగిన అంతర్జాతీయ సైకోప్రానిక్స్ సమావేశములో బుజువు చేయబడ్డది. అందుకే మలమూత్ర విసర్జన చేసినపాటివలనే బహిష్మ అయిన స్త్రీల యొక్క స్పృశ్యనం, సామీప్యాన్ని శాస్త్రాలు నిప్పించాయి.

మలమూత్ర విసర్జనచేసే సమయంలో ప్రశాంతంగా, మౌనంగా వుండాలంటుంది శాస్త్రం. మనోవ్యాపార మధికమయితే ఆ ప్రకృతి క్రియలు నిర్మిషంగా జరుగక శరీరంలో దీఘం ఏర్పడుతుందని, అంతేకాక క్రమంగా అదే అలవాటుగా మారుతుందని భావం. అలానే బహిష్మ అయిన స్త్రీకి కూడ గృహా సమస్యల గూర్చిన ఎట్టి తీవ్ర మనోవ్యాపారం తగదు. అందుకుకూడ అట్టివాలని ఇంటికి దూరంగా వుండమంటారు. అప్పుడు భర్తను దర్శించితే వాలిలో కామం, మమకారాబి భావాలవంటి వ్యాకులత కల్గివచ్చని అలా పోచుటించారు. •

(జనవరి 2012 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

యంగ్ నొత్తన సంవత్సరాది -

2012

పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగళు

ఈ బి ఆంగ్లేయుల నూతన సంవత్సరమైనప్పటికీ మనం దీనిని చేసుకుంటున్నాము. అంతేగాక మనము మన తెలుగు సంవత్సరాలు, తిథులు గాక ఆంగ్ తేచీలనే, సంవత్సరాలనే వాడుతున్నాముగూడ.

శ్రీ సాయిమాస్టర్ భక్తులందరికి గడిచిన సంవత్సరం ఒక ప్రత్యేకతను సంతుంధకుంది. కారణం గడిచిన సంవత్సరంలో మనము అతి విశిష్టమైన, అత్యంత ప్రధానమైన నిర్ణయాన్ని తీసుకోవడం జిగించి. అదే మన ప్రియతమ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల 75వ జన్మానికి సందర్శంగా కృతజ్ఞతామహాత్మవం జరుపుకోవాలనే సంకల్పం కలగడము, నిర్ణయించుకోవడమూ జిగించి. ఇంతటి శుభకరమైన విషయం మరొకటి ఏమున్నది?

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి కృతజ్ఞత తెలుపుకోవడానికి మనం అనేక మార్గాలను ఇంతకు ముందే ప్రస్తావించుకున్నాము. అయితే మనం ఎంత చేసినా ఆయనకు కృతజ్ఞత తెలుపుకోవడానికి సిలపాదేమా! కనుక ఆయన మనకు చేసిన శైయస్సుకు కృతజ్ఞతగా యింకా యింకా చేస్తానే వుండాలి.

గురువుకు కృతజ్ఞతగా తను, మన, ధనాలను సంపూర్ణంగా సమర్పించుకోవాలని పెద్దలు చెబుతారు. అయితే ఈ సమర్పించుకోవడంలో తరతమ స్థాయిలుంచాయి. పూర్తిగా సర్వసుమర్పణ చేసుకోలేని స్థాయి మనది. అయితే మనం ఏమేమి ఎలా సమర్పించుకోవాలి? దీనికి కొలబద్ద ఏమిటి?

ఈ విషయంలో ఎవరికి వారే కొలబద్ద. కారణం ఎవరి పరిస్థితులు, మనస్థితులు వారివి. అందుకని ఎవరినీ ఎవరితోనూ పోల్చడానికి ఫీలులేదు. కారణం ఒకడు ఒకానొక పరిస్థితిలో పూర్తిగా పెట్టలేకపోతున్నాడని అనుకుండాము. ఆ పరిస్థితిలో వుంటే మనమెలా వుండేవాళ్ళమో మన ఊహాకు అందదు. ఒకవేళ ఇలా వుండేవాళ్ళము అని అనిపించినా నిజంగా ఆ పరిస్థితిలో వున్నప్పుడు మన ప్రతిస్పందన వేరుగా వుండవచ్చు. అందుకని ఎవరితో ఎవరినీ అంచనా వేయడానికి ఫీలులేదు. కనుక మన సమయాన్నమనసలంచి మనం నిరంతరం ఆయన స్వరణ చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి. మనలోని బలహీనతలను తొలగించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూ వుండాలి. ఇది నియమంగా పెట్టుకోవాలి.

గురువుకు తను, మన, ధనాలను సమర్పించుకోవాలని అనుకున్నాము.

ఇందులో మొదటిచి తనుపుతో, అంటే శరీరంతో చేయగలిగిన వాటిని చేయడం. శరీరంతో ఏ విధమైన సేవయైనా చేయవచ్చు. గురువు యొక్క సేవ, గురు సన్మిలించిన సేవ మాత్రమే గాక, ఇతరులకు శరీరంతో చేయగలిగిన ఎటువంటి సహాయమైనా చేయవచ్చు.

రెండవబి మనస్సు. అంటే మనస్సును భగవంతునికల్పించడం. అంటే నిరంతరం మన మనస్సును ఆయన ధ్యానలో వుండేలా చూసుకోవడం. ఏపణి చేసినా అది భగవంతుని సేవగా భావించి చేయడము. తనకు ఏది లభించినా భగవంతుని ప్రసాదమని భావించడము, జీవితంలో సంభవించే కష్టానప్పాలను ఆయన మనకు

శేయస్సు చేకూర్చడానికి చేస్తున్నారని భావించడము - ఇలా అన్ని విషయాలలోనూ ఆయన పరంగా ఆలోచించడము అభ్యసించాలి.

మూడవది ధనము. మన పరిస్థితిని బట్టి శక్తి కొలది ధనం గురువుకు సమర్పించుకోవడం. అంటే గురువుకు గానీ, గురువరంగా జిలగే ఏ ఇతర కార్యక్రమాలకైనా ధనాన్ని సమర్పించుకోవడము. గురునేవగా భావించి పేదలకు సహాయం చేయడము, కష్టాలలో వున్నవారిని అదుకోవడము గూడ గురువుకు సమర్పించుకోవడం క్రిందకే వస్తుంది.

కొందరు ఎంతో చేస్తుగూడ ఏమీ చేయలేదని అనుకుంటూ వుంటారు. మరి కొందరు ఏమీ చేయకుండాను కొచ్చిగా చేసి గూడ ఎంతో చేసామని అనుకుంటూ వుంటారు. అలా ఎంతో చేస్తున్నామని అనుకునే వాళ్ళంతా ఏమీ చేసినా తమ గొప్ప కోసం చేస్తున్నారన్నమాట. అందువలన అట్టి పని వారికి అపాంకారం ప్రబలడానికి దీపాదకాలి అవుతుందే తప్ప ప్రయోజనమేమీ వుండదు. అంతేగాక అట్టి అపాంకారం

వల్ల తనకంటే వేరెవ్వెనా ఎక్కువ చేసారని ఎవ్వెనా అంటే వారిపట్ల అసూయ కలిగి, అది ద్వేషంగా మారే అవకాశం గూడ వున్నది.

ఇతరులకు ఏదైనా చేయాలనే ఆసక్తిగలవారు తాము చేస్తున్నామని అనుకోరు. ఇంకా ఎంత చేయగలమనే ఆలోచిస్తావుంటారు. వారికి చేయాలనే ఆరాటం తప్ప ఎంత చేసామనే ఆలోచన వుండదు.

సిజంగా ఇది భగవంతుని గుణం. అవతార పురుషుల గుణం. భగవాన్కుల గుణం, సజ్జనుల గుణం, సాధు సత్పురుషుల గుణం, సద్గురువుల గుణం. అందుకే అట్టి వారిని ఆశ్రయించిన మనం వారి గుణాలను అలవరచుకోవాలి. అట్టివారి అనురూపం పొందాలంటే అట్టి గుణాలను అలవరచుకోక తప్పదు గూడ.

అందుకని మన మనస్సును సలిగా వుంచుకోవాలి. మనస్సును సలిగా వుంచుకోవడానికి పూజ్యాలీ మాస్టరుగారు చెప్పిన వాటిని కొన్నింటిని స్కిలంచుకొందాము.

ముఖ్యంగా మనస్సును సలిగా వుంచుకోవడానికి అంటే మనస్సు సలియైన ఆలోచనలు చేయడానికి వివేకంతో ఆలోచించడమనేబి ఆతి ప్రధానమైన అంశమని పూజ్యాలీ మాస్టరుగారు చెప్పారు. వివేకంతో ఎలా ఆలోచించుకోవాలో గూడ ఆయన అనేక విధాలుగా చెప్పివున్నారు.

అంతేగాక, రోజంతా బాబా ధ్యాసలో ఎలా గడపాలో గూడ ఆయన స్కిలం, మనన, ధ్యాన పద్ధతుల ద్వారా తెలిపారు. బీటిని ఆయన రచించిన ధ్యానయోగ సర్వస్వంలో చూడపచ్చ.

దానమెలా చేయాలో, అసలు ఏ ప్రవైనా ఏ భావంతో చేస్తే ఎలాంటి ఫలితాలు వస్తాయో, సలియైన ఫలితాలు రావాలంటే కర్మసెలా చేయాలోగూడ ఆయన ఎన్నో ప్రపచనాల ద్వారా వివరించారు.

ఆయన తమ వద్దకు వచ్చిన వారితో గురు శిష్య సంబంధమువలెగాక సాధారణ తండ్రిలా తాపత్రయపడి హితవు బోధించారు. ఆయన మనకోసం, ఈ ప్రపంచం కోసం పడ్డ తాపత్రయానికి బదులుగా మనమేమి సమర్పించుకుంటే సలపోతుంది?

ఇక్కడ శ్రీ గురుచలత్తులోని 11వ ఆధ్యాయంలో పూజ్యాలీ మాస్టరుగారు ప్రస్తావనలో ప్రాసిన దానిని ప్రస్తావించుకోవడం ఎంతో అవసరం:

“శ్రీ పౌదస్యమి గాని, శ్రీ నృసింహ సరస్వతీ స్యామి గాని, తాము భగవదవతారములని లోకానికి చాటుకోలేదు.

శ్రీ రాముడు గూడ 'ఆత్మనం మానుషం మన్యే', 'నేను మానవుడననే తలుస్తున్నాను' అన్నాడు. శ్రీ కృష్ణుడు తాము భగవదవతారమని అర్జునుడి వంటి అంతరంగికులకు కొభ్రమంబికి మాత్రమే చెప్పేడు గాని లోకానికి చాటలేదు. ఓటినిబట్టి నిజమైన అవతార పురుషుడు తన నిజతత్త్వాన్ని లోకానికి చాటుకోడని తెలియాలి. వేదవ్యాసులవంటి సత్యద్రష్టులు కొభ్రమంబి మాత్రమే ఈ రహస్యాన్ని గుర్తించి లోకానికి తెలియబరచారు.

ఈ అవతార మూర్తులందరూ తమ నిజమైన విశ్వరూపాన్ని అంతరంగికులకు ప్రసాదించి అనుభవపూర్వకంగా తమ దైవత్వాన్ని నిరూపించారు. అలాగాక పౌండరీక వాసుదేవుని వంటి కీర్తికాములు మాత్రమే తాము అవతార పురుషులమని లోకాన్ని నమ్మింపజూచారు. అవతార పురుషులందరూ సద్గురువులనాశ్రయించి సత్యాంప్రదాయాన్ని పాటించారేగాని, తమకట్టి ఆలంబనలు అనవసరమని, తాము సర్వధర్మాలకూ అతీతులమనీ చెప్పి స్వేచ్ఛాచారులు గాలేదు.

అవతార పురుషులందలలాగే వీలిద్దరూ తాము జన్మతుసి పరిపూర్ణాలైనప్పటికీ వినమ్మాలైన సాధకులవలెనే ప్రవర్తించారు గాని, సిద్ధులమని విఱ్పిపీగలేదు.

వీరు బిష్టులీలను ప్రదర్శించినప్పటికీ అవి ఆర్తులను రక్షించేవిగాను, అర్థార్థాలను పోశించేవిగాను, నిర్ద్ధపమైన ఆధ్యాత్మ భావనను భక్తులకు ప్రసాదించి, వారిని మోక్షోన్నములుగా చేసేవిగా మాత్రమే వున్నాయి. కేవలం తమ శక్తి సామర్థ్యాలతో లోకులను సంబ్రమాశ్రూలలో ముంచి తమకు కీర్తని చేకూర్చే సాధనాలైన చిల్లర చమత్కారాలు వారెన్నడూ ప్రదర్శించలేదు".

పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగారు ప్రాసిన పై విషయాలస్త్రీ ఆయనకు అక్షరాలా సరిపోతాయని ఆలోచిస్తే మనక్కరుమపుతుంది. ఆయన గూడ సాధకునిగా సాధన చేసారు. సాధారణ గృహస్తుగా మెలగి అందులోని కష్టపుష్టాలను ఎలా ఎదుర్కొవాలో మనకు తెలియజేసారు. ఆయన అవతార పురుషుడనడానికి ఈనాటి సాయి ప్రభంజనమే తార్కాణము. ఆయన గూళ్ళ మహాత్ములు చెప్పిన వాక్యాలే ప్రమాణము.

ఆయనకేమీ అవసరం లేకపోయినా మనకోసం ఆదర్శ జీవితాన్ని గడిపారు. అందుకని మనం ఆయన జీవితాన్ని నిశితంగా గమనిస్తా అట్టి జీవితాన్ని గడపడానికి

ప్రయత్నించాలి. అప్పుడు అడుగడుగునా ఆయన మన వెంట వుండి మనలను సలియైన మార్గాన నడిపిస్తారు. అంతకంటే మనకు కావలసినది ఏమున్నది? ఇంతకుమించి మననుంచి ఆయన ఆశించేదేమున్నది?

'కృతజ్ఞతకు మరోపేరు సాయి' అని పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగారన్నారు. అలాగే కృతజ్ఞతకు మరో పేరు పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగారు గూడా. శ్రీ సాయినాథుడు తమకు ప్రసాదించిన ఆధ్యాత్మికానుభవానికి కృతజ్ఞతగా ఆయన తమ జీవితాన్ని సాయి సేవకు అంకితం చేసారు. పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగారు చేసినట్టు మనం గూడ సేవ చేసి ఆయనకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవాలి. దయ, సహానుము, పరోపకారము, సద్గుంధపరము, శ్రవణ, మనన, నిధి ధ్యాసనము, సత్సంగము, భజన, సద్గురు సమాగమము, మహాత్ముల దర్శనము సాధ్యమైనంతపరకూ పీటస్నింటినీ చేయడానికి ప్రయత్నించాలి.

ఇంతకూ మనం ముఖ్యంగా తెలుసుకోవలసినది ఒక్కటే. ఇలాగే ఎన్నో నూతన సంవత్సరాలు వస్తుంటాయి, పోతుంటాయి. ఎన్నో లెక్కకుమీలన జీవులిలాగే పుడుతూ, గెడుతూ వుంటాయి. అలాగే మనమూను. మన పెద్దలు చెప్పిన ప్రకారమయితే ఇప్పటికి మనం ఎన్ని జన్మలెత్తి వుంటాయో, ఇలాగే ఎన్ని నూతన సంవత్సరాలు జరుపుకున్నాయో! కానీ ఇప్పుడు మనమెత్తిన జన్మకొక ప్రత్యేకత వున్నది. అదే పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగారు మనకు గురువుగా లభించడం. మన జీవితాలను సార్థకం చేసుకోవడానికి ఆయన చెప్పినటువంటి సులభతరమైన సూత్రాలను మరెవరూ వివరించి వుండలేదేయో! అందుకే ఇట్టి అమూల్య అవకాశాన్ని మనం జారివిడుచుకోకాడదు. అలా జారివిడుచుకుంటే మనంతటి వివేకహీనులు మరొకరు వుండరేయో! మన జన్మజన్మలన్నింటిలోనూ ఆయన వెంట మనముండాలన్నా, మన వెంట ఆయన వుండాలనుకున్నా ఆయన చెప్పిన విధంగా మనమూ శక్తి వంచన లేకుండా కృషి చేయవలసిన ఆవసరమున్నది.

కనుక ఈ నూత్న సంవత్సరంలో ఆయన చెప్పిన విధంగా నడుచుకోడానికి ప్రయత్నించాలి. లోకికంగా కృతజ్ఞతా మహాత్మువము మహావైభవంగా జరుపుకున్నప్పటికీ, ఆంతరంగికంగా జరుపుకోవలసిన కృతజ్ఞతా మహాత్మువం మాత్రం ఇదే!

మాతృదేవ స్నానులు

పూజ్యులైలావైభవాన్ని బాపట్లు వాస్తవ్యాలు శ్రీమతి సుజాతగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు...

మేము బాపట్లలో వివేకానందకాలసీలో వుంటాము. 2012 వ సంవత్సరంలో మా ఇంటి యజమాని ద్వారా సత్యంగాలు పరిచయమయ్యాయి. మేము సత్యంగాలకు హజరవుతూ పూజ్యులై మాస్టరుగారు ప్రాసిన ర్రంధాలు పారాయణ చేస్తూ వుంటే మాకును ఎన్నో సమస్యలను సమర్థులైన శ్రీ సాయిబాబా, పూజ్యులై మాస్టరుగారు పరిష్కరించారు. చాలా అనుభవాలు కూడా ఇచ్చారు. కానీ నాకు ఎప్పుడూ, ‘పూజ్యులై అమృగారు ఎటువంటి అనుభవమివ్వలేదే?’ అనే కొరత వుండేది.

2021 మార్చి 7 వ తేదీన తిథి ప్రకారం జిల్గే కల్యాణిత్వవానికి పూజ్యులై అమృగారు కోసమని ప్రేమతో ఒక గులాబి పుష్పాను ఇంటినించి సత్యంగమందిరానికి తీసుకువెళ్లాను. వేచిక మీద వున్న కుల్చీలో పుష్ప

పెట్టి లోపలకు వెళ్లి వచ్చేసులకి పుష్ప కనిపించలేదు. పూజ్యులై అమృగారికి పుష్ప సమర్పించుకోలేకవోయానే అని చాలా బాధపడ్డాను. కానీ అదే రోజు రాత్రి పూజ్యులై అమృగారు అదే పుష్పాను ధరించి నాకు స్వాప్న దర్శనమిచ్చారు. నేను చాలా సంతోషించాను. పూజ్యులై అమృగారు కూడా మళ్ళీ నాకొక పుష్పాను ప్రసాదంగా ఇచ్చారు. నేను ఎంతో ఆనందంతో ఆ పుష్పాను కళ్ళకద్దుకుని తలలో పెట్టుకున్నాను. అంతటితో నా స్వాప్నం ముగిసింది. ఇది జిలగిన రెండు నెలల తరవాత మావాలికి కరోనా వచ్చింది. నేను, పిల్లలు మహాపురుషుడు ర్రంధం పారాయణ చేసి పూజ్యులై అమృగారిని ప్రార్థించాము. పూజ్యులై అమృగారి ఆశీస్సులతో మావాలికి తగ్గిపోయింది. ముందుగానే పూజ్యులై అమృగారు నాకు పుష్పాను ప్రసాదించి మావాలికి ప్రాణబ్రక్ష పెట్టారు.

అనుభవం ఇవ్వలేదనుకున్న నాకు పూజ్యులై అమృగారు జీవితానికి సరిపడా అనుభవాన్ని ప్రసాదించారు. ఆపద్మంధవురాలైన

పూజ్యులై అపివేలుమంగమృతమ్లికి అనంతకోటి కృతజ్ఞతాంజలులు సమర్పించుకుంటున్నాను. ఓం ఆపద్మంధవాయై నమః!

-శ్రీమతి సుజాత

ఒ పూజ్యులై సత్యంగానికి చెందిన శ్రీమతి గుత్తుల కనకదుర్గ గారు పూజ్యులై అపివేలుమంగమృతమ్లి లీలావైభవాన్ని ఇలా తెలియచేస్తున్నారు...

మాది ఉమ్మడి కుటుంబం. చిన్న పెద్దా అంతా కలిపి మొత్తం 11 మంది కుటుంబశ్శులం కలిసి వుంటాము. వారిలో 85 సంవత్సరముల వృద్ధులనుంచి 15 నెలల పసిజడ్డ వరకూ వున్నారు. వారిలో ఏడుగులికి కరోనా సాంకేతికి అది రావడానికి రెండు రోజుల ముందు తెల్లవారు రూమున నాకు ఒక స్వాప్నం వచ్చింది. ఆ స్వాప్నంలో మా సత్యంగ సభ్యరాలైన గణికమై, “పూజ్యులై అమృగారు వస్తున్నారు!” అంటూ హడావిడిగా మిగితా 18వ హేచ్లలో

మాంగల్గాంపము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీప్రకాశానంద సాహిత్యమివాలచే విరచితమైన వారాత్మాలాపమనే యిందులో గ్రంథము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంట పాతకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పాతకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాతకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

తొమ్మిదివ ప్రసంగము

ప్రకృతి భేదాలు

భగవంతులోని తొమ్మిదివ అధ్యాయంలో ప్రకృతి మూడు రకాలుగా చెప్పబడినది. దైవ, రాక్షస, అసుర ప్రకృతులు. కానీ 16వ అధ్యాయంలో రెండు రకాలుగాని చెప్పబడినది. దైవ, అసుర ప్రకృతులు. అంటే రాక్షస ప్రకృతి అసుర ప్రకృతిలో ఒక భాగం అవుతున్నది.

మూల శృతిలో 'ద్వయః ప్రాజాపత్యః దేవాశ్చ సురాశ్చ' అని చెప్పబడింది. అంటే ప్రజాపతికి దేవతలు, అసురులు అనే రెండు తెగల సంతానము వున్నదని అర్థము. ఇలా దేవతలను, అసురులను నిర్దేశించిన శృతిని అనుసరించి వాలి ప్రకృతిని బట్టి సామాన్యంగా ప్రకృతిని రెండు భాగాలుగా చేశారు. అసురప్రకృతి నుండి రాక్షసప్రకృతిని వేరుచేస్తే ప్రకృతి మూడు రకాలు. అసురప్రకృతి రాగ ప్రధానమైనది. రాగము వున్నచీట ద్వేషము వుండి తీరుతుంది. ధనము మొదలైన వాటి మీద కోలకలు గల మానవుడు వాటిని సంపాదించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. ఆ ప్రయత్నంలో విష్ణులు కలిగితే ద్వేషము కలుగుతుంది. అటి రాక్షస ప్రకృతి.

16వ అధ్యాయంలోని మొదటి మూడు శ్లోకాలలోనూ

దైవ ప్రకృతి ప్రతిపాదించబడింది. నాలుగవ శ్లోకంలో రాక్షస ప్రకృతిని భాగంగా చేసి అసుర ప్రకృతి వల్లించబడింది.

శ్లో|| దమోఽదర్శౌ అజమానశ్చ
క్రోధః పారుష్యమేవ చ ||
అజ్ఞానం చాభిజాతస్య
పార్థ సంపద మాసులిమ్ ||

భావం: రజస్తుమోగుణాలతో నిండిన అశుభకరములైన వాసనల ద్వారా జన్మించిన పురుషుడు దంభము, దర్శము, అజ్ఞమానము, క్రోధము, పారుష్యము, అజ్ఞానము అనే దీపాలనన్నింటినీ పొందుతాడు.

పీటిలో దంభము అసురగుణము. అటి రాగము వల్ల పుడుతుంది. దర్శము ద్వేష ప్రధానమైనది. కాబట్టి రాక్షసగుణము. దానిలో తనకంటే గొప్పవాడిని తక్కువవాడిగా భావించి తన గొప్పతనాన్ని ఇతరుల ముందు నిలబెట్టుకోవాలని వ్యత్తి (స్వభావము) వుంటుంది. అజ్ఞమానమంటే నేను అందలకంటే ఉత్తముడిని, పూజ్యాడిని అనే అహంభావం కలిగి వుండటం. అటి రాగ ప్రధానమవడం

వలన అసుర గుణము. పారుష్యము అంటే కాలిన్యము. ఇది రాక్షస గుణము. ఇది ద్వేషము వలన పుడుతుంది. ఈ దీపాలస్నించికి మూల కారణము అజ్ఞానము.

భగవద్గీతలో ఇలా అసురప్రకృతిలో రాక్షసప్రకృతి అంతర్భగ్ంగా చేయబడింది. కాబట్టి భగవంతుడైన కృష్ణుడు ఇలా అన్నాడు:

'దైవి సంపుణ్ణమౌక్షాయ నిబంధయాసులిషుతాః' - అంటే దైవసంపద మౌక్షానికి, అసురసంపద బంధనానికి కారణాలు.

భగవదీత ప్రకారము దైవ సంపదకు అవసరమైన ముఖ్య గుణము

దైవసంపదకు పరమాత్మపట్ల ఆస్తికబుట్టి కలిగి వుండడం ప్రధాన లక్షణము. ఆస్తికుడై అనన్యభావంతో భగవద్భూతి కలవాడియందు దైవ సంపదకు చెందిన గుణాలన్నీ వుంటాయి. అటువంటి దుర్మార్గుడు కూడా సన్మార్గుడు అవుతాడు.

శ్లో|| అపి చేత్పుదురాచారణ
భజతే మామునస్యభాక్ ||
సాధురేవ స మస్తవ్యః
సమ్యక్ వ్యహసితో హి సః ||

భావం: అత్యంత దురాచారపరుడైనా అనన్యచిత్తంతో ఒకటే అయిన పరమాత్మని యందు మనస్సు నుంచి భజించినట్టుతే అతనిని సాధువుగా అంగీకిలంచవచ్చు. ఎందుకంటే అతని దృఢ సంకల్పం (లిశ్వయము) ఉత్తమమైనది.

శ్లో|| క్షీప్తం భవతి ధర్మాత్మ
శశ్చచ్ఛాస్తిం నిగచ్ఛతి ||
కాంత్యేయ ప్రతిజానీహి
స మే భక్తః ప్రణశ్చతి ||

భావం: అతడు వెంటనే ధర్మాత్ముడొతాడు. అతనికి వెంటనే శాశ్వత శాంతి కలుగుతుంది. నా భక్తులు నశించరు - ఇది నిశ్చయము.

వేమన్న దక్షిణ దేశపు ఒక జమిందారు కుమారుడు. ఒక సంవత్సరం పిల్లలవాడుగా ఉన్నప్పుడు అతని తల్లిదండ్రులు మరణించారు. అతడు వేమన్నను పెంచి పెద్ద చేశాడు. అతని వభినగారు అతడిని తన సాంత కొడుకులాగా చూసుకునేబి. వేమన్న పెద్దవుతున్నకొట్టి విచ్చలవిడిగా తిరుగుతూ చెడిపోసాగాడు. దుర్మార్గుడై, ఒక వేశ్యకు బానిసయ్యాడు. ఎల్లప్పుడూ అతడు ఆ వేశ్య ఇంటి దగ్గరే వుండేవాడు. ఇంటిలోని ధనాన్నంతా పాడుచేస్తుండేవాడు. ఒకటి రెండుసార్లు వభినగాలిని అడిగి ఆ వేశ్య కోసం ఆభరణాలు కూడా తీసుకెళ్లాడు. ఇంకొకసాల అతడు ఆ వేశ్య కోసం తన వభినగాల ముక్కు నత్తు అడిగాడు. అప్పుడు ఆమె, "చీనిని నేను సీకు ఇస్తాను. ఆమె వస్తాలన్నీ విడిచి, తన ఆభరణాలన్నింటినీ తీసివేసి నగ్గముగా ఈ నత్తు తీసుకోవడానికి వస్తుందా? ఆమె అలా చేసేటట్లయితే నేను ఈ నత్తును యిస్తాను. అందుకు ఆమె సిద్ధమేనా?" అని అడిగించి.

వేమన్న ఇలా అన్నాడు, "అందులో గొప్ప ఏముంబి?"

ఆ తరువాత అతడు ఆ వేశ్య అంగీకారాన్ని తన వభినకు తెలిపాడు. ఆమె తన నత్తును వేమన్నకు యిస్తూ యిలా అన్విథి:-

"సీపు జార్తుగా పరిశీలించి చూడు. ఆమె శలీరంలో రక్తము, మాంసము, ఎముకలు తప్ప మరేమైనా వున్నాయా? అతి జార్తుగా పరిశీలించిన తర్వాతే ఈ నత్తును యిప్పు."

అలా ఆ వేశ్యను చూడగానే వేమన్నకు ఆమె శలీరము మాంసపిండము, ఆస్తిపంజరము మాత్రమే అని తోచింది. వస్తువును నిజరూపంలో చూడగానే దీప్యదృష్టి పోయింది. ఆమెకు నత్తును యిప్పగానే అతడికి వైరాగ్యము కలిగింది. ఇక వేమన్న మరల ఇంటికి రాలేదు. అతడు అరణ్యాలలోకి వెళ్లిపాయాడు. అక్కడ ఒకానొక యోగిపుంగపుని కృపాకట్టాక్షం చేత ఆ దుర్మార్గుడు సన్మార్గుడయ్యాడు. ఇలాగే దుర్మార్గుడై భగవంతుని పట్ల అనన్యభావము వుంచడం ద్వారా సిద్ధపురుషుడయ్యాడు. పరమాత్మయందు ఆస్తికబుట్టి దైవసంపద పాందడానికి ముఖ్యము.

ఆ తరువాత శ్రీ ప్రకాశనందస్వామివారు జిక్క చేసి జామ్ నగర్ కు వెళ్లారు.

- సచేపం

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమం

జీవితం మరియు బృథలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

సురస్వతీపూజ రోజున పూజ, సంకీర్తన అనంతరం జలిగిన అనుదాన కార్యక్రమంలో అమ్మ కూడా వడ్డన చేశారు. భిక్షగాండ్లలో ఒక కుష్ణరీగి వున్నాడు. అమ్మ అతనిని తన దగ్గర కూర్చోబెట్టుకుని తన స్వహాస్తాలతో ఎంతో లేచుతో భోజనం తినిపించారు. భిక్షగాండ్లందరూ భోజనాలకు కూర్చున్న సమయంలో వున్నట్లుండి ఆకాశం మేఘావృతమై అంతటా కారుచీకట్లు క్రమ్యకున్నాయి. కుంభవృష్టి కులినే సూచనలు కనిపించటంతో భక్తులంతా సంతర్పణ కార్యక్రమానికి యిబ్బంది కలుగుతుందేమోనని ఆందోళన చెందారు. అమ్మ తన గది నుండి బయటకు వచ్చి, కొంతసేపు ఆ మైదానప్రదేశంలో అటు యటూ తెలిగారు. భోజనాలు సవ్యంగా, ఏ ఆటంకమూ లేకుండా పూర్తి అయినాయి. ఆ వెంటనే వర్షం ఆరంభమై అంతటా కుంభవృష్టి కులిసించి. ఆ రాత్రి అమ్మ భిక్షగాండ్ల కులిన్నాడు. ప్రదేశంలో భక్తులతో కలసి

కూర్చుని భోజనం చేశారు. తర్వాత అమ్మ షాహ్-బాగ్ వెళ్ళిపోయారు. డాక్ లోనే 'లా' చబివే విద్యార్థి ఒకడు సరస్వతి పూజలో పాల్గొన్నాడు. అమ్మను మొదటిసాలిగా ఆ సమయంలోనే అతడు దల్చించుకొనటం జలిగింది. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ సాక్షాత్కు పార్వతి మాతగా అతనికి అనిపించి, అమ్మపై అతనికి అంతులేని భక్తి అంకులంచింది. ఎలగైనాసరే ఆ మరునాడు అమ్మను పూజించుకోవాలని సంకల్పించి ఉదయాన్నే పుష్పులు, పూజాద్రవ్యాలు సేకలించి అమ్మను ధ్యానిస్తూ తన గదిలోనే రోజంతా గడిపాడు. అతని కోలక తెలుసుకున్న అతని తీటి విద్యార్థులు, మిత్రులు అతనిని షాహ్-బాగ్ కు అమ్మ వద్దకు తీసుకువెళ్లారు అతడక్కడ అమ్మను పూజించి చరణధూళి ప్రసాదించవలసించిగా అమ్మను ప్రార్థించాడు. ఎంతోసేపటి తరువాత అమ్మ అతనికి చరణధూళిని ప్రసాదించారు. అదే సమయంలో అక్కడ వున్న యతర భక్తులకు కూడా

అమ్మ పాదధూళిని తీసుకునే అద్భుతం కలిగింది. ఆ యువకుడు ఆ రోజంతా అమ్మ సన్నిధిలోనే వున్నాడు. మరునాటి మధ్యాహ్నం అమ్మ పాదధూళిని మరొకసారి తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

అప్పటివరకు అమ్మ ఎప్పుడూ ఎవలకీ కూడా తన పాదధూళిని ప్రసాదించి వుండలేదు. అయితే అప్పటినుండి ఆ విద్యార్థి ఏ రోజులలోనైతే అమ్మ పాదధూళిని తీసుకోవడం జలిగిందో, ప్రతినెలా ఆ రెండు రోజులు ఐదు నిమిషముల

పాటు అమ్మ భక్తులకు తన పాదధూళిని ప్రసాదించటం ప్రారంభమయింది.

అమ్మ డాకా షాహ్-బాగ్ తోటకు వచ్చిన తర్వాత ఆమె యొక్క బిష్టుం జనులకు వెళ్లడయింది. ఎందరో భక్తులు అమ్మను దల్చించి తమ బాధలు, తమ కోలికలు చెప్పుకునేవారు. అమ్మ ఆశీస్తులతో వాలి అభిష్టోలు నెరవేరేవి. ఒకసారి ప్రమథ బాబు అనే అమ్మ భక్తుని కుమారుడైన ప్రతుల్ బాబు అమ్మతో, “అమ్మ, ఈరోజు నేను పొరశాలలో పరీక్షకు హోజరు కావలసివున్నది. కానీ నా శరీర పరిస్థితి ఏమీ బాగాలేదు. నాకు జ్యారం వచ్చేటట్లుగావుంది. పరీక్ష ప్రాసేంత వరకైనా నాకు జ్యారం రాకుండా కాపాడమ్మా” అని ప్రార్థించాడు. అమ్మ ఆశీర్వదించారు. అతడు ఏ బాధా లేకుండా పరీక్షలు ప్రాయగలిగాడు. అయితే ఆ రోజంతా అమ్మ జ్యారంతో బాధపడ్డారు.

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మకు చిన్ననాటి నుండి అప్పుడప్పుడు శరీరంలో అప్పులుతుంగా యోగక్రియలు, యోగాసనాలు ప్రకటమవుతుండేవి. వాటి గులంచి చెపుతూ అమ్మ, “అటువంటి స్థితిలో చిత్ర విచిత్రాలలో వివిధ భంగిమలలోకి శరీర అవయవాలు వంగిపోతుండేవి. ఆస్థిత్తిని తలచుకుంటే నాకే ఆశ్చర్యంగా వుంటుంది. ‘శరీరం అన్ని రకాలుగా ఎలా మెలికలు తిరగ గలుగుతుంది?’ అని కూడా అనిపిస్తుంది. శాఖలికశ్రమ చేసేవాలికి యోగాసనాలు వేయటం సులభంగా వుంటుంది. నేటికాలంలో ప్రజలు సుఖభోగాలతో, విలాసాలతో మనిగితేలుతున్నారు. అటువంటి వాలికి యోగాసనాలు వేయటం కష్టతరంగా అనిపిస్తుంది. తగినంత

కదలికలేక వాలి శరీర అవయవాలు తుప్పపట్టి వుంటాయి. ప్రతివాలికి కొంత శాఖలిక శ్రమ అనేది ఎంతో అవసరం” అనేవారు.

సిద్ధేశ్వరి అనే ఊరిలో ఒక పెద్ద కాళికాలయం వుంది. ఆ ఆలయం వద్ద ఒక పెద్ద రావిచెట్టు వుంది. చిత్రమేమంటే ఆ చెట్టు వేళ్లతోసహి పెకలింపబడి వున్నపృటికీ అది ఎండిపోకపోగా అంతకంతకూ ఆ వృక్షం పెలగి పెకలించి వేయబడిన వేళ్లనుండి కూడా పిలకలు వచ్చి వృక్షాలుగా విస్తరించడం జరిగింది. ఈ విషయమై శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ ఒకసారియిలా చెప్పారు: బాణిత్సార్ లో ఉండగా ఒకసారి నా కళ్ళ ముందు ఒక పెద్ద రావి చెట్టు స్పష్టంగా కనిపించింది మేము షాహ్-బాగ్ వచ్చిన తర్వాత నాకు ఆ రావిచెట్టు దర్శనమిచ్చిన విషయం భోలానాథ్ గాలికి చెప్పి ఆ చెట్టు ఎక్కడ వుంటుందని అడిగాను. వారు కూడా తనకు తెలియదన్నారు. తర్వాత కొన్నాళ్లకు బాపుల్ బాబు అనే భక్తుడి ద్వారా తెలియటం జరిగింది. బాపుల్ స్వయంగా తనతో మమ్మల్ని సిద్ధేశ్వరి ఆలయానికి తీసుకొని వెళ్లాడు. ఆక్కడవున్న ఆ రావిచెట్టును చూస్తానే దానిని సమీపించి దాని ఆకులన్నింటినీ ప్రేమతో తాకాను. నాకు దర్శనం యిచ్చిన వృక్షం ఆదేనని తెలుసుకున్నాను.

ఆ తర్వాత అమ్మ తరచు ఆ కాళికాలయానికి వెళ్లి వస్తుండేవారు. ఒకరోజు అమ్మ భోలానాథ్ గాలి చేత పెసరపప్పు, బంగాళాదుంపలు, జియుము, ఒక కొబ్బరికాయ తెప్పించి ఆ వస్తువులను తీసుకొని భోలానాథ్ గాలితో కలిసి కొందరు భక్తులను

వెంటబెట్టుకొని సిద్ధేశ్వరిలోని కాళికాలయానికి వెళ్లారు. తీసుకువెళ్లన పదార్థాలతో ఆక్కడ పంటచేసి కాళిమాతకు నైవేద్యం పెట్టిన తరువాత అందరూ ప్రసాదం స్వీకరించారు. ఆ రోజు నుండి కొన్నాళ్లపొటు భోలానాథ్ గారు, అమ్మ మరికొందరు భక్తులతో కలిసి ఆక్కడే బస చేశారు. అలా ఆక్కడ ఏడు రోజులు గడిచిపోయాయి ఎనిమిదవ రోజున వున్నట్లుండి అమ్మ భోలానాథ్ గాలితో కలసి ఆలయం బయటకు నడిచి ఉత్తర దిశగా కొంతదూరం వెళ్లారు. అలా వెళ్ల్తావెళ్ల్తా ఒక నిర్దష్ట ప్రదేశం వద్ద ఆగిపోయారు అమ్మ. ఆ ప్రదేశంలో చతురస్రాకారంగా ఒక మట్టి దిబ్బ కనిపించింది. ఆ తర్వాత అమ్మ కొందరు భక్తులను ప్రతిరోజు ఆ ప్రదేశాన్ని భక్తితో దల్చించుకోవలసినదిగా ఆదేశించారు. అమ్మ ఆదేశంతో భక్తులు ఆ ప్రదేశాన్ని ఎంతో పవిత్రమైనదిగా గుల్మించి ప్రతిరోజు అలికి ముగ్గులు పెట్టి ధూప, ధీప, నైవేద్యాలు సుమార్చించుకో సాగారు ఆ మట్టిదిబ్బ చుట్టూ పువ్వుల మొక్కలు తులసి మొక్కలు నాటి, చుట్టూ దడి కట్టించటం జరిగింది. ఆ మట్టి దిబ్బను ఇటుకరాళ్లతో చిన్న వేదిక వలె కూడా నిర్మాణం చేశారు. అమ్మ ఆదేశానుసారం కొంతకాలానికి భక్తులు ఆ ప్రదేశంలో భజనలు సంకీర్తనలు జరుపనారంజించారు.

సిద్ధేశ్వరి లోని మట్టిదిబ్బ గులించి, దాని ప్రాధాన్యత గులించి చాలాకాలం వరకు అమ్మ ఎవరికి ఏమి చెప్పలేదు. కొన్నాళ్ల తర్వాత ఆమె భక్తులతో, “ఆ మట్టిదిబ్బ వున్న ప్రదేశంలో ఒకప్పుడు (బహుశా గత జన్మలలో కావచ్చ) శ్రీ భోలానాథ్ గారు సాధన చేశారు.

సామిబాబా మాసపత్రిక

ఆయన ఆక్షర దుర్గాదేవిని పూజించి ఆ దుర్గా ప్రతిమను కాళికా ఆలయం చెరువులో వచిలారు. ఐదువేల ఐదువందల సంవత్సరాలకు విభిన్న సాధకులు ఆ ప్రదేశానికి వస్తారు. పచిత్తమైన ఈ ప్రదేశం ఎంతో విశిష్టమైనది” అని చెప్పారు.

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ
అప్పుడప్పుడు భక్తులతో కలిసి సిద్ధిశ్శర్లకి వెళ్తుండేవారు. ఒకొక్కసాలి రాత్రులు ఆక్షరే నిఱించేవారు. కొన్ని సమయాలలో సమీపానవున్న రావిచెట్టు దగ్గరనున్న వేదిక వద్ద పూజాబికములు కూడా నిర్వర్తిస్తుండేవారు.

అమ్మ వసంతపూజా మహాత్మవాలు జరిపిస్తుండేవారు.
ఈ సంవత్సరం ఎప్పటిలాగే ఎంతో వైభవంగా వసంతపూజలను జరపాలని అమ్మ సంకల్పించడంతో భక్తులంతా అందుకు తగిన సన్నాహాలు చేయారంభించారు. ఉత్సవాలకు అమ్మ తల్లిదండ్రులు, బంధువులు, భోలానాథ్ గాలి వైపు బంధువులు విచ్చేశారు. భక్తులు కూడా పెద్ద సంబులో వచ్చారు. **శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ ఆదేశానుసారం అమ్మ శరీర కొలతలతో వసంత మూర్తి విర్ఘపాం తయారుచేశారు.** విక్రమపురం అనే ఊలి నుండి వచ్చిన పురోహితునిచే షష్ఠి, సప్తమి, అష్టమి తిథులలో చండియాగంతో సహా నియమానుసారం పూజాబికములు నిర్వహించారు.

శ్రీ శ్రీ ఆనందమయి మాత ఆ సందర్భంగా చేయవలసిన వంటకాలను ఏమేమి చేయాలో తనే సూచించారు. అంతేకాదు,

వంటకాలను ఒకేసాలి వండాలని ఆదేశించారు. అలా చేయాలంటే వచ్చే భక్తుల సంబు నిశ్చయంగా తెలియాలి కదా. అందువలన భక్తులు అమ్మకు తమ సందేహం విన్నవించుకొని ఎంతమంచికి సలపడా వండాలో తెలియజేయవలసినబిగా అమ్మను ప్రార్థించి ఆ కొలతలతో వంటలు చేశారు. ప్రతిరోజు సాయంత్రం

వరకు వడ్డనలు జరుగుతూనే వున్నాయి. ఒకనాటి సాయంత్రం వచ్చిన భక్తులంతా భోజనాలు చేసిన తర్వాత వంట పాత్రలు కూడా పూర్తిగా ఖాళీ అయిపోయాయి. ఆ ఖాళీ వంట పాత్రలను శుభ్రం చేయడానికై బయట పడేశారు. చీకటిపడే వేళకు చాలామంది భక్తులు కొత్తవారు వచ్చారు. వంట చేసే వంటవారు కంగారుగా మరల వంట ప్రారంభించారు. భక్తులు ఈ విషయాన్ని అమ్మకు తెలియజేశారు. అమ్మ బయటపడవేసిన పాత్రలలో మిగిలివున్న పదార్థాలను వడ్డించవలసినబిగా ఆదేశిస్తూ మరల కొత్తగా వంటలు చేయవద్దని చెప్పడంతో భక్తులు పాత్రల అడుగున వున్న కొబ్బికొబ్బి పదార్థాలను పోగుచేసి వడ్డించసాగారు. చిత్తంగా అవే వచ్చిన వారందలకీ సలపోయి ఇంకా కొంత మిగిలిపోవడం అందలకీ ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది.

జ్యోతిష్ దాదా అనే వ్యక్తి అమ్మను తరచూ దల్చిస్తుండేవాడు. అతనికి అమ్మపై ఎనలేని భక్తి. అమ్మ దర్శనార్థం వచ్చినపుడుల్లా అతడు భక్తుల మధ్య కూర్చునక దూరంగా ఏదో ఒక మూలన అమ్మను చూస్తూ కూర్చునేవాడు. నిరంతరం అమ్మ స్కూరణలోనే

వుండేవాడు. అమ్మ చింతనలో ఆతడు ఎంతగా నిమగ్నమై గడిపేవాడంతో, తన ఇంట్లోనే కూర్చుని ఆతడు అమ్మను స్పష్టంగా దల్చించగలిగేవాడు. అమ్మ ఏ రోజున ఎలాంటి బీరెను ధరించారు అన్న విషయం కూడా వున్నది వున్నట్లుగా చెప్పేవాడు. అమ్మ యొక్క అపార కృపను పాంచిన భాగ్యశాలి జ్యోతిష్ దాదా.

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ
తనతో మాట్లాడటానికి వచ్చేవాలి మనసులలోని భావాలను వెంటనే గ్రహించేవారు. ఆధ్యాత్మిక సాధనా విధానాలు, ఆధ్యాత్మిక స్థితులు వంటి ప్రసంగాలు చర్చకు వచ్చినప్పుడు అమ్మ వాటిని గులించి అతి సాధారణమైన, సులభమైన మాటలతో భక్తులకు తేలికగా అర్థమయ్యటట్లు విపరించేవారు.

శ్రీ ఛైతన్య మహాప్రభు చలిత్తలో
మనము కొన్ని విషయాలను గమనిస్తే వాటికి ప్రత్యేకించి వివరణ యివ్వటం చూస్తాము. అటువంటి వాటిల్లో ధర్మాచరణ చెప్పుకోదగినబిగా తోస్తుంది. ఆయన స్వయంగా తాను ధర్మాన్ని ఆచలించి ఆ తర్వాత దానిని యితరులకు భోధించేవారు. **శ్రీ ఆనందమయి మాత కూడా ధర్మాచరణకు ఎంతో ప్రాధాన్యత నిస్తారు.** జీవిత విధానాలలో ప్రతి ఒక్క అంశములో నిర్దేశింపబడిన ప్రతి ఒక్క ధర్మము తప్పనిసలిగా ఆచలించవలసిన ఆవశ్యకత ఎంతైనా వున్నదని అమ్మ చెప్పేవారు.

- సచేపం

భృత్వంగ్లుడు

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి మల్లాది సుబ్బాలక్ష్మి

(భగవదనుగ్రహం వల్ల లభించిన మాస్టరుగాల పరిచయాన్ని 'నిష్ట', 'సబూల' లతో దిన దినాభివృద్ధి కావించుకొని సత్పంగాలు నిర్వహిస్తూ ఆ రోజుల్లో ఒంగరోలు లాయరు పేటలో బాల భజన బృందం చేత భజనత్తయ్యగాలిగా పిలివబడటమే కాక, మాస్టరుగాల చేత కూడా అత్తగాలిగా పిలిపించుకున్న భాగ్యశాలి. జీవితంలో మాస్టరుగాల స్వరణను క్షణం కూడా ఏమారని ఈమె వాలి అన్నయ్య శరణాగతిలో పొందిన అనుభూతులను, అనుభవాలను, ఆందించు చున్నారు.)

1985 జనవరిలో శనివారంనాడు మాస్టరుగారు మోహన రావుగాలింటికి సత్పంగానికి వచ్చారు. వెళ్ళేటప్పుడు మావారు మాస్టరుగాల్ని మోటారుసైకిల్ మీద ఇంటి దగ్గర దింపటానికి వెళ్ళారు. దాలిలో మాస్టరుగారుండి “నాయనా ఇంటి సంగతేమనుకుంటున్నావ్” అన్నారుట. “నేనేమనుకోవటం లేదు సార్, స్థలం కోసం తెచ్చిన అప్పే ఇంకా తీరలేదు, ఇంక ఇల్లేమి కడతాను సార్” అన్నారుట. ఆయన ఇంటికొచ్చిన తర్వాత “మాస్టరుగారు ఇలా అడిగారే” అని అన్నారు. “మాస్టరుగారు అడిగారంటే అందులో ఏదో పుంటుంది దాని వెనకాల. కాబట్టి ఆయన అలా ఎందుకన్నారో నేను ఆభివారం మాట్లాడతాలెండి” అని అన్నాను. ఆభివారం వెళ్ళాను. మాస్టరుగారు

“ఈ రోజు ఆభివారం కదమ్మా, రేపు నోమవారం మాట్లాడదాములే” అని అన్నారు. నోమవారం మళ్ళీ వేళ్లే “అమ్మా రేపు రథసప్తమి బాగుంది, శంకుస్థాపన చేస్తావా?” అన్నారు కాలెండర్ చూస్తూ. నోమవారం సాయంత్రం 6,7 గంటల వరకు అక్కడే పుండి మంగళవారం ప్రాద్యునే శంకుస్థాపన ఏం చేస్తాను? పైగా స్థలం కూడా ఎక్కడుండో తేలీదు. అందుకని “నాకు స్థలం కూడా తేలీదు సార్. ఎందుకంటే స్థలం యిచ్చిన వ్యక్తి నమ్మకస్తుడు కాబట్టి చూడకుండానే స్థలం కొనేశాం. అందువల్ల రేపు కుదరదు సార్” అని అన్నాను. మళ్ళీ క్యాలెండర్ చూసి, “గురువారం బాగుందమ్మా, దశమి. ఆ రోజు చెయ్య” అన్నారు. సరే రెండు రోజులు తైమ్ వుంచి కదా! అందుకని చేస్తానని చెప్పి ఒప్పుకుని వచ్చాను. ఇంటికొచ్చిన

తర్వాత ఈయన తిట్టారు. “ఎల్లండి శంకుస్థాపనని గురువుగారు చెప్పారని శిష్యురాలు ఒప్పుకుని వచ్చించి” అని హేతుగా అని, “మన దగ్గర డబ్బుల్లేపు. స్థలం కోసం చేసిన అప్పు అలానే వుంది. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ఎవరైనా శంకుస్థాపన చేస్తారా? అని ఒకటే నస. నేను మాత్రం “ఏమన్నాగానీ మాస్టరుగారన్నారు కాబట్టి చేసి తీరాలి” అని అనుకున్నాను. మాకు వాస్తు తేలీదు. బ్రాహ్మణుడు లేదు. అప్పుడు ఈయన పైండ్ మాస్టరుగాలి భక్తులోకరు “మాస్టరుగారు చెప్పించి కాదనటం ఎందుకని చెప్పేసి, స్థలంలో ఈశాన్యం మూల శంకుస్థాపన చేయించేద్దాం. దాన్నిబట్టి ప్లాన్ ఎడ్జెస్ట్ చేసుకోవచ్చులే అని ఆయనకు తెలిసిన వాస్తు శాస్త్రజ్ఞుడు ఒకరు వుంటే ఆయన్ను తీస్తాచ్చి ఆయన చెప్పిన

సామాజిక మానవత్వం

చేట బాగుచేయించి అక్కడ గుంట తమించాం. ఈయనకు తెలిసిన ప్రిండ్ కొంచెం సిమెంట్, కొంచెం ఇసుక, కొంచెం కంకర మూడు మూటలు కట్టి లక్షాలో పంపించి “ముందు శంకుస్థాపన కానిచ్చేయండి” అని ఆయన ఇల్లు కట్టిస్తున్న బేల్డురు మేస్తిని కూడా పంపించారు. మాస్టరుగారొస్టారని తెలిసి ఓ..... జనం బోల్డింత మంచి వచ్చారు. మరి మాస్టరుగారు కదా శంకుస్థాపన చెయ్యటం! అలా శంకుస్థాపన మాత్రం జరిగిపోయింది. మాదగ్గరా... డబ్బుల్లేవు. మొదలు పెట్టిన పని ఆగిపోయింది. లోన్ కి అప్పు చేశాం. ఎలాగ్రతేనేం అట సకాలంలో పెచ్చింది.

స్లాబ్ లాగించేశాం. మా దగ్గర డబ్బు లేక ఇల్లు కట్టడం ఆపేశామని తెలిసి, “అయ్యాపనాగి పోయిందని పున్న డబ్బంతా ఎత్తుకెళ్ళి ఆ ఇంటికి పెట్టావు. పుండటానికి లేదు. అప్పు కట్టాలి. అప్పుకు వడ్డి కట్టాలి” తెలిసిన వాళ్ళు, స్నేహితులూ తోచిన సహాయం చేసి ఆ యింటిని నిలబెట్టారు. ద్వారబంధం ఎత్తే టైంలో మాస్టరుగారొకసాల వచ్చారు. బేల్డురుండి, “అప్పుడభిక శ్రావణ మాసం సార్, మేం ద్వారబంధం ఎత్తుకూడదు” అని ఈయనతో అంటే “మాక్కాదు చెప్పాల్సింది మాస్టరుగారికి చెప్పు” అన్నాను. అప్పుడు ఆయన వాలి దగ్గర తెళ్ళి “మేం అభిక మాసంలో ద్వారబంధం ఎత్తం సార్” అన్నాడు. “మాకేం పట్టింపు లేదు. ఎత్తేసెయ్ అన్నారు. అట్లాగే ఇంకో రోజు మంచిరంలో సత్సంగానికి వచ్చిన మాస్టరుగారు మా ఇంటికొచ్చారు. అప్పుడే బోలింగ్ వాళ్ళాస్తే చెప్పాను.

“బోలింగ్ వెయ్యడానికి రేపు వస్తారంట సార్” అని మాస్టరుగార్తో అంటే “అయితే రేపు నేనొచ్చి కొబ్బరికాయ కొడ్డాను” అని అన్నారు. అంతకంటే అనందం మరీటి లేదు కదా మనకి. ఆయన వచ్చి యింట్లో కాలు పెత్తే చాలు అని అందరూ అనుకుంటుంటే ఆయనంత ఆయనే వచ్చి కొబ్బరి కాయ కొడుతానంటే అంతకంటే కావాల్చింబింకేమి పుంబి? మా వారేమో “అక్కడ జనం అంతా మాస్టరుగాలి కోసం కూర్చుని వెయిట్ చేస్తూ పుంటారు. వీళ్ళేంటా మాస్టరుగాలిని తీసుకుపోతున్నారు మేం వచ్చి కూర్చుంటే అని వాళ్ళనుకుంటారు. పైగా మాస్టరుగాలికూడా శ్రమ కదా అంత దూరం నుంచి రావడానికి. నేను మాస్టరుగాలిని తీసుకునిరాను” అన్నారు. “అయ్యాయ్యా అలా అనకండి మహోనుభావా! మాస్టరుగారే స్వయంగా వచ్చి కొబ్బరికాయ కొడ్డానున్నారు గనుక వెళ్ళి తీసుకొని రావాల్చిందే” అని నేను పట్టుబట్టాను. చివరకు ఆయనే వెళ్ళి మాస్టరుగాల్ని తీసుకువచ్చారు. ఆయన చేతనే కొబ్బరికాయ కొట్టించి పంపించాము. చివరకు శ్లాబ్ వేసే రోజున కూడా నిచ్చెనెక్కి కొబ్బరికాయ కొట్టి కొంతమేర శ్లాబ్ వేసి ప్రారంభించారు.

ఆ విధంగా ఆయన దగ్గరుండి స్వయంగా అస్తి చేసుకున్నారు. విక్రం పుండి “అత్తయ్యారు మాకు మీ యిల్లు బాడుగకు ఇస్తారా? మేం పుంటాం కొత్తయిల్లు కదా. మీరుండకుండా మొదటిసాల మాకిస్తారా?” అన్నాడు. అప్పుడు నేనున్నాను “మొదటినుంచి మేమేమీ

నొంత యింట్లో లేము. మాస్టరుగారు వచ్చి ఇంట్లో పాదం పెడితే చాలు అని అందరూ అనుకుంటుంటే, అలాంటిది ఆయనే మా ఇంట్లో పుంటానంటే నాకు అంతకంటే కావాల్చిందేముంబి విక్రమ? తప్పకుండా మీకే యస్తాను” అని మాస్టరుగాలికి యిచ్చేశాను. వారు 1986లో మా ఇంట్లో చేరారు. జనం వాలికి ఊరికే యిచ్చాను అనుకునేవారు. కానీ ఆయన నాదలిద్దం తీర్పడానికి, ఆర్థిక ఇబ్బంది తీర్పడానికి నా ఇంటిని అద్దెకు తీసుకున్నారు. అప్పుడక్కడ పున్న రెంట్ కంటే ఎక్కువే నాకు యిచ్చేవారు. అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు అంత రేటిస్తుంటే. ఆ రెంట్ తోటి మెల్లగా అప్పు తీర్పుకున్నాం. అట్లా ఆ ఇల్లు ఆయన నిచ్చిన ప్రసాదమే.

మాకున్న యిద్దరు మొగపిల్లల విషయంలో కూడా ఆయన ఎంతో బాధ్యత తీసుకున్నారు. మాస్టరుగారు చెప్పిన ప్రకారం పిల్లలిద్దర్లు చదివించాము. ఇవాళ్ళి రోజుల్లో మంచి జీతాలు తెచ్చుకుని వాలి బ్రతుకు వారు బ్రతుకుతున్నారంటే, అట మాస్టరుగాలి జక్కే.

ఒకసాల చాలా పెద్ద పాము మా యింట్లోకొచ్చింది. సందు పక్కకెళ్ళడానికి దాలలేదు. మొత్తానికి ఎట్లానో లోపల కొచ్చేసింది. సందు పక్కనుంచి నావైపుకి వస్తోంది. బయటకెళ్ళడానికి నాకు దాల లేదు. వస్తే దాన్ని దాటుకుని రావాలి. పాముని చూస్తూనే ‘బాబా!’ అని కేకపెట్టేసిలికి, నిజంగా బాబా దయే. ఇలా నావైపు వస్తున్నదల్లా పక్కకెళ్లింది. పక్కకెళ్ళగానే నేనుబయటకు వచ్చేసాను. అట మాత్రం

లోపలే వుండిపోయింది. ఇంతట్లో చుట్టుపక్కల వాళ్ళు సుఖ్యలక్ష్ముగా లంటట్లోకి పామెచ్చిందని మాప్సరు గాలికెళ్ళిచెప్పారు. మాప్సరుగాలి దగ్గరకు ఆ రోజు చాలా మంచి వచ్చి వున్నారు. మాప్సరుగారు వేదమైని, బుజ్జిగాడిని ‘అత్తా’ వాళ్ళింట్లో పామెచ్చిందట చూపిస్తా రమ్మని ఏదో ఒక ఆట వస్తువుని చూపిస్తున్నట్లుగా పిల్లల్ని తీసుకుని “సీతారామయ్యగాలింట్లో పామెచ్చిందట వెళ్ళిపస్తాన”ని అమ్ముగాలికి చెప్పి కండువా భుజాన వేసుకొని మాప్సరు గారు మా యింటికి వచ్చారు. ఆయన్తో పాటు ఆక్కడ వున్న భక్తులంతా వచ్చేశారు “ఎక్కడమ్మా పామంటూ”. పామేమో సందులో కెళ్ళి పోయి ఆక్కడ పడుకున్నారు. మాప్సరుగారు దానికి చాలా దగ్గరకెళ్ళి విభూతి చల్లారు. నాకేమో భయం అదెక్కడ గబుక్కున వచ్చి ఏంచేస్తోందో, ఏమోనని. మాప్సరుగారు విభూతి చల్లిన తర్వాత ఆ పాము మెదల్లేదు. అలా మన్న తిన్న పాములాగా పడిపుంది. చుట్టుపుక్కల వాళ్ళందరూ కర్రలు తీసుకుని వచ్చారు పాముని చంపడానికి కానీ మాప్సరుగారు అందుకు ఒప్పుకోలేదు. ఆయనక్కడే కుల్చిలోకూర్చుని “కాఫీతేమ్మా” అన్నారు. “నాకు వంటింట్లోకి వెళ్ళడానికి భయం సార్” అన్నాను... “నేనున్నాను కదా యక్కడే. వెళ్ళి కాఫీ కలిపి పట్టా పోసి” అన్నారు. కాఫీ తాగుతూ ఆయన ఆనందంగా కూర్చున్నారు. ఆ తర్వాత ఎప్పటికో పాములను పట్టుకునేవారు వచ్చి, దానిని పట్టుకుని పోయారు. అప్పటివరకు మాప్సరుగారు దగ్గరుండి, ఆ తర్వాత వెళ్ళిపోయారు.

ఇంతలో మాకు నెల్లారుకు ట్రాన్స్‌పర్ అయింది. జీతాలు సరిగ్గా రావటం లేదు. ఇల్లు కట్టుకున్న కొత్తలో ఆర్థికంగా ఎంతో ఇబ్బందిగా వుంది. వున్నట్లుండి మాప్సరుగారు “మీరు పిల్ల వెళ్ళి ఒక వారం రోజులుండి.. రమ్మన్నారు. పిల్ల వెళ్ళి వారంరోజులుండాలంటే మాటలా? ఎలా వెళ్ళాలా? అని అనుకున్నాం. కానీ మాప్సరుగారు చెప్పారు కదా! అని బయల్దేలి బుజ్జిగాణ్ణి కూడా మాతో పాటు తీసుకొని వెళ్ళాం. మేం ముగ్గురం పిల్లలో వున్నప్పుడు అయ్యాధ్యగారు (ఒక సాధకుడు, వాస్తు జాతకాలు బాగా తెలిసిన వారు). “మీకి పీలియడ్ బాగుండలేదు. ఆక్కిడెంట్ అయ్యే సూచనలున్నాయి. అందుకే మాప్సరుగారు మిమ్మల్నిక్కడకు పంపించి వుంటారు. పెద్దాడి జాతకం ప్రకారం కూడా మీకు బాగాలేదు. కాబట్టి మీరు యింటికెళ్ళిన తర్వాత కూడా ఒక సంఘము పాటు మోటార్ సైకిల్ వాడింద్దు” అని చెప్పారు. మాప్సరుగారు ఎందుకెళ్ళాలో కారణం చెప్పలేదు. చెప్పరు కూడా. వారం రోజులక్కడ వుండి తిలిగి ఒంగోలు వచ్చేశాం. సాయంకాలం 4 గంటల కొచ్చేశాం. ఆ మర్చాడు పోద్దున్నే మాప్సరుగాలింటికి వెళ్ళాం. వెళ్ళగానే బుజ్జిగాడు, వేదమ్మా ఆక్కడ ఓ పైండ్ ఇంటికి తీస్కెళ్ళమన్నారు. ఈయనుండి “నేను తీస్కెళ్ళాన్నార్” అని చెప్పారు. రెండు మూడు సార్లు వద్దన్నారు మాప్సరుగారు “నాయనా నువ్వొద్దులే, రాత్రే కదా ప్రయాణం చేసొచ్చారు, నువ్వు రెస్టు తీసుకోసి” అన్నారు. ఆయనప్పుడూ ఏదీ డైరెక్టుగా చెప్పేవారు కాదు. ఆయన

సూత్రప్రాయంగా చెప్పారు. అది మనం ర్హించుకోవాలి. ఆయనదే చెప్పేవారు. “నన్నప్పుడూ పైన్ చేసి అడగద్ద. నా చేత బలవంతాన ఏదీ చెప్పించవద్ద” అని అంటూండేవారు. మనం ఏదన్నా చెయ్యమంటారా? వద్దంటారా? అని అడిగితే అప్పుడు కూడా చెప్పేవారు కాదు. కానీ ఇటువంటి విషయాలు అస్తులు చెప్పేవారు కాదు. “నువ్వుడెళ్తే యాక్కిడెంట్ అవుతుంది. కాబట్టి వెళ్ళద్ద” అని చెప్పలేదు. మనకు ఏదో హింట్ ఇస్తున్నట్లుగా చెప్పేవారు. మనం మామూలు మానవులం కాబట్టి, ఆయన సూచనలని ర్హించలేకపోతాము. “ఎవరో ఒకరు తీసికెళ్ళరులే, నువ్వొద్దులే” అని కూడా చెప్పారు. కాదని చెప్పేసి ఈయన పిల్లల్ని తీస్కెళ్ళి వాళ్ళింట్లో బిగబెట్టారు. అంతే మోటర్ సైకిల్ వెనక్కి తిప్పి బయలుదేరాలో లేదో వెనకాల్చుంచి ఒక జీవ్ వచ్చి మావాలి బండిని గుద్దేసింది. మోటర్ సైకిల్ ఒక పక్క పడిపోయింది. అప్పుడు కాలేజీలో ఎలక్షన్ గొడవలు. ఆ జీవ్ ఎలక్షన్ కుర్రాళ్ళి. బండిని కొట్టిసి ఆ జీవ్ వెళ్ళిపోయింది. జీవ్ కొంచెం దూరం వెళ్ళక జీవ్ లోని కుర్రాళ్ళు. “బేర్య ఆయన మన సత్త్వ నాన్నగారు. వాళ్ళతే మనల్నేమీ అనరు” అని చెప్పి మళ్ళీ వెనక్కు వచ్చి ఆయన్ని జీవ్ లో ఎక్కించుకొని యింటికి తీస్కాచ్చారు. ఇదంతా ఒక పదినిముపాలలో జిలగింది. “ఎమిటండి యిబి” అని అడిగితే, “యాక్కిడెంట్ అయిందమ్మా, మోటర్ సైకిల్ అక్కడే వుంది. దాన్ని లిపేర్ చేయించి మేం తెచ్చిపెడ్తాం” అని చెప్పేసి వెళ్ళిపోయారు. వాళ్ళు ఆయన్ను

అలా వచిలేసి వెళ్లిపోయి వుండవచ్చు కదా! అప్పుడు బిక్కు ఎవరు? మాస్టరుగారే మాయందుండబట్టి ఎంత జరగాల్సిందో, యింత చిన్న దెబ్బల్తో పోయింది. అక్కడ అయ్యగారు చెప్పారు. ఇక్కడ మాస్టరుగారు చెప్పారు. అయినా మనం చినకపోఖట్టి గదా యిది జిగింది. ఆయన మాట విని యింట్లో కూచుంటే ఆ టైం దాటి వుంటే, ఎట్లా జిలగి వుండేదో. అట్లా ఆయనకు జరగబోయేది తెలిసి సూచనలిచేవారు. మనం ర్ఘాంచుకోలేక బాధలు పడ్డుంటాము. అంతకంటే యింకేమీ లేదు.

మాస్టరుగారు సమాధి అవటానికి 9 రోజుల ముందు, మాస్టరుగాలంటికి వెళ్లి ఆయన “అమ్మా షిల్డ్ నుంచి ధుని వచ్చింది. మాయా అమ్మ, రామిరెడ్డి తాతగారు మొదలైన మహాత్ములు వచ్చారిక్కడికి. అందుకని ఈ రెండు రూములని చాలా పవిత్రంగా వుంచు” అన్నారు. అప్పుడు నేననుకున్నాను, “మాస్టరుగాలికి స్థలం కొని వున్నాం. ఎటుతిలిగి జల్లింగ్ కట్టించి యివ్వాలన్న ప్రపాజిల్ వుంచి మాస్టరుగాల భక్తులకు. ఇల్లు కట్టిచ్చి యిచ్చాక మాస్టరు గారక్కడికి వెళ్తారు. అప్పుడు నేనేమన్నా ఈ యింటిని అపవిత్రం చేస్తావేమోనను వుద్దేశ్యంతో ముందుగా చెప్పున్నారేమోననుకున్నాను. అప్పటికి ఆరోగ్యంగా వున్నారు. నిండా యాభై ఏళ్ళు లేవు. అందువల్ల ఇంకోరకమైన ఆలోచన ఎలా వస్తుంది! అప్పుడు నేను “అలాగే సార్, మాకు త్రాన్స్ఫర్ వుంటాయి గదా! ఒకవేళ మాకు త్రాన్స్ఫర్ అయితే మిగతా రూములు బాధుక్కిచ్చినా, ఈ రెండు రూములు

మటుక్కు మాకిందనే పుంచుకుని తాళం వేసుకుంటాను సార్. నా చేతవైనంతవరకు అపవిత్రం కాకుండా చూస్తాను సార్” అన్నాను.

సలిగ్గ తొమ్మిబి రోజుల తర్వాత చాలా అనూహ్యంగా, అకస్మాత్తుగా మాస్టరుగారు సమాధి చెందారు. బాబా బూటీని అడిగి మరీసమాధి మంబిరాన్ని కట్టించుకున్నట్లు మాస్టరుగారు ‘ఇంటి సంగతేమనుకుంటున్నావ్’ అని అడిగి ఆ యింటికి శంఖుస్తాపన చేసి అడుగుడుగునా తన పర్వవేక్షణలో, తన స్ఫుర్తిలో, పవిత్రంగా కట్టించుకుని, ఆ తర్వాత దానికి ద్వారకామాయి అని పేరు పెట్టి, తానే అందులో ప్రవేశించి తన వునికితోటి, ఎందరో మహాత్ముల పాదస్ఫుర్తిలోను పవిత్రీకరించి, చివరకు తన శలీరాన్ని అక్కడ వచిలేశారు. అటువంటి పవిత్రమూర్తి నివసించిన ఆ నిలయం మాకు నిజంగా ‘ద్వారకామాయి’యే! వారు సంచిలించి సమాధి అయిన ఆ పుణ్యస్థలం మాకు పుణ్యక్షేత్రం! ●

మాతృదేవి స్తుతులు

09వ పేజీ తరవాయి

అందలకీ చెప్పుకుంటూ వెళుతోంది. కొంతసేపటికి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు మా ఇంటికి వచ్చారు. మేమందరం పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలకి పాదపూజ చేసుకోవాలని అనుకున్నాము. దానికి సంబంధించినవి అన్నీ సమకూర్చుకోవడంలో అరగంట

ఆలస్యమయింది. “మీరెప్పుడూ ఇంతేన్నరా, ఆలస్యం చేస్తారు!” అన్నారు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు. మేమందరం అనుకున్నట్లుగానే, అమ్మకి పాదపూజ చేసుకున్నాము. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు మమ్మల్నందలని ఆశీర్వదించారు. అంతటతో నా స్ఫుర్పం ముగిసింది.

అప్పటికే మా ఇంట్లో అందలకీ జ్వరాలు వున్నాయి. మూడవరోజు కరోనా పరీక్షా చేయస్తే ఏడుగులకి కరోనా వచ్చిందని తేలింది. వృద్ధులకు, పసిజిడ్డులకు కూడా సోకడంతో భయబ్రాంతులకు గురయ్యాము. కానీ అప్పటి మా పరిస్థితులకు మేము ఏ ఆసుపత్రికీ వెళ్లేకపోయాము. మేమందరమూ హెల్త్ డిపార్ట్మెంట్ వాలచ్చిన మందులు మాత్రమే వాడుతూ ఇంట్లోనే వున్నాము. ఆ సామాన్యమైన మందులతోనే ఏ ప్రమాదానికి ఎప్పరమూ గులికాకుండా వారం రోజులలోనే కరోనా నుండి కోలుకోవడం జిగింది!

మాకు జరగబోయే ప్రమాదాన్ని ముందే వాలించి, వాలి బిష్టుదర్శనాన్ని అనుర్ఘాంచి, పాదపూజ స్వీకరించి, మమ్మిన్ని ఆశీర్వదించి, ఆ భయంకర విపత్తునుండి మమ్మి కాపాడిన పూజ్యశ్రీ అమ్మగాల పాదపద్మములకు శతకిటి వందనములు. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు విశ్వచైతన్య స్వరూపిణి, సర్వజ్ఞులు, సర్వసుమర్థులు అనడానికి ఈ లీల ప్రత్యుష తార్కాణం. వాలి అనుర్ఘ ఆశీస్మృతి మా అందలపై ఎల్లవేళలా వుండాలని ప్రార్థిస్తున్నాను.

ఓం రోగనివాలిష్ట్ నమః!

-లీమతి కసకద్దు

మార్కాండ్య భక్తులు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

దామోదర్ ఘనశ్యామ్ బాబ్ రే

ఒ బాను ఓలిమి - విశ్వాసాలతో సేవించిన వారిలో దామోదర్ ఘనశ్యామ్ బాబ్ రే ఒకడు. ఇతడు రాణే జిల్లాలోని చించనీ అనే గ్రామానికి చెంబినవాడు. కనుక యితనిని అందరూ 'అన్నాచించణీకర్' అనేవారు. ఇతడు, యితని భార్య లక్ష్మీబాయి చాలా సం||లు శిలిడీలో వుండి బాబాను హృదయపూర్వకంగా సేవించారు. ఈ దంపతులకు చాలాకాలం సంతతి కలుగలేదు. ఒకసారి యిం దంపతులు బాబాకు సేవ చేస్తుండగా శ్యామూ, కాకా బీక్షిత్ లు గూడా మశీదులో వున్నారు. బాబాతో శ్యామూ, "దేవా! ఏమిటి మీ లీల? భక్తులు తమ కోలకలు నెరవేర్పుకోడానికి ఎంతో దూరం నుండి మీవద్దకు వస్తుంటే వారందల కోలకలూ తీరుస్తున్నారు. కాని ఈ అన్నా, లక్ష్మీబాయి మిమ్మల్ని యింతకాలంగా సేవిస్తున్నా మీరు పీళ్ళకు సంతానం ప్రసాదించరేమిటి?" అన్నాడు. బాబా చిన్నగా నవ్వి, "శ్యామూ, నీవు చిన్నవాడివి, నీకేమీ తెలియదు. ఎవరైనా మనస్సుల్లాగా యేదైనా కోలతే నేను ప్రసాదించకపోవడం ఎప్పుడైనా జిలగిందా? ఈ దంపతులు నన్నేమీ కోరలేదు. కావాలంటే వారినే అడుగు. వారికి నిజంగా జడ్డ కావాలా? కావాలంటే యిస్తాను. కాని ఎలాగైనా యితని వంశం మాత్రం ఒక్క తరం మాత్రమే కొనసాగుతుంది కనుక యితని పేరు చిరస్కరణీయం చేయాలనుకున్నాను" అన్నారు.

బాబా మాటల కర్మమేమా ఎవలకీ అప్పుడు తెలియలేదు. అన్నాచించణీకర్ వయస్సు 50సం||లు దాటింది. ఆ కాలంలో అతనికి కొన్ని పొలాలకు సంబంధించిన వ్యాఖ్యమెకటి దహను కోర్పులో నడుస్తున్నది. అప్పుడప్పుడు బాబాను అతడు దానిగులంచే అడుగుతుండేవాడు. కాని

అతడెప్పుడడిగినా బాబా "అల్లూహ్ అచ్ఛా కరేగా" అని మాత్రమే సమాధాన మిచ్చేవారు. ఇలా 3 సం||లు గడచిపోయాయి. అన్నా తరపున యి కేసులో అచ్చుత్ నారాయణ కేర అనే న్యాయవాది కోర్పులో వాడిస్తున్నాడు. ఒకసారి ఆ కేసు నడుస్తుండగా అన్నాచించణీకర్ ను వేఖించడానికి అతడి కేసు ఓడిపోయిందని గిట్టునివారెవరో అతనికి తెల్పారు. ఆ జాబు చూడగానే అతను కాకా బీక్షిత్ వద్దకు వెళ్ళాడు. ఆ యద్దరూ పట్టరాని బాధతో ఆ విషయం బాబాను అడగాలని వెళ్ళారు. వాళ్ళు ఆ మశీదులో ప్రవేశిస్తుండగానే బాబా వాల కేసి చూచి, "ఈ ముసలాడికి నామీద నమ్మకంలేదు. ఆ ఉత్తరం చింపి అవతల పారేయండి!" అన్నారు. కొణ్ణి నెలల తర్వాత అతడు కేసు నెగ్గినట్లు, అతనికి ₹1800/-లు, కోర్పు ఖర్చులూ చెల్లించాలని కోర్పులో డిక్టీ అయినట్లూ తన లాయర్ వద్దనుండి చించణీకర్ కు జాబు వచ్చింది. వెంటనే అతడు కాకాబీక్షిత్ కు తెల్పి అతనిని తీసుకొని మశీదుకు వచ్చాడు. అతడేమీ మాట్లాడకముందే బాబా అతనిని చూస్తానే, "సీ కిప్పుటికైనా విశ్వాసం కుబిలిందా!" అన్నారు. అప్పుడు చించణీకర్ ఆ జాబు బాబా పొదాలవద్ద వుంచి, "బాబా, యిదంతా మీదే. నాకేమీ వద్ద" అన్నాడు. బాబా, "ఈ ధనం నేనేమి చేసుకుంటాను? నాకేమైనా పెద్ద కుటుంబమన్నదా ఏమి? మీరే తీసుకోండి" అన్నారు. దాని విషయమై కొంతసేపు మాట్లాడుకున్నాక, ఆ డబ్బులో రోజు విడిచి రోజు బాబా నిభించే చావడికి మరమ్మత్తులు చేసి పునరుద్ధరించవచ్చని కాకా బీక్షిత్ సూచించాడు. తర్వాత అన్నా చించణీకర్ అలానే చేసాడు.

చివరకు ఈ చించణీకర్ దంపతులు తమ యావదాస్తిసీ శిలిడీ సాయి సంస్థానానికి - బీలునామా ద్వారా ధారాదత్తం చేసారు. అంతేగాక, బూటీ నిల్చించిన సమాచి మందిరానికి ఎదుట సభామండపం నిల్చించడానికి ఖర్చుయిన

₹55,000/-లలో ఎక్కువ భాగం ‘అన్నచించణీకర్ ట్రస్ట్’ మరియు ‘రస్సీ ట్రస్ట్’ లే చెల్లించాయి.

ఈ చాపడిలో డిశెంబరు 10, 1909 నుండి భక్తులు బాబాను శాస్త్రిక్తంగా పూజించడము, ఆయనకు ఆరతివ్వడమూ ప్రారంభించారు.

సంఖారే

మిల్లేపాల్సేకు చెందిన సంఖారే బాబా గులించిన తన స్ఫుర్తులిలా ప్రాశాడు:

“బాబా చిలిం త్రాగుతూ తమ దగ్గరున్న వారికి గూడ యిస్తుండేవారు. నాకు జీడీ త్రాగే అలవాటున్నది. ఒకసారి వారందిలనుండి దూరంగా కూర్చున్న నాకు గూడ చిలిం త్రాగాలనిపించింది. వెంటనే బాబా, “ఎందుకంత దూరంగా కూర్చున్నావ్? దగ్గరకు రా, పాగత్రాగు” అని నన్ను పిలిచి, చిలిం యిచ్చారు. నేనుగూడ పాగ త్రాగాను. ఆయన నా కోఠక తెలుసుకొని దయతో చిలిం ప్రసాదించినందుకు సంతోషించాను. నాకు త్రాగుడు అలవాటుండేవి. ఫిబ్రవరి 1, 1917న బాబా నాకు కలలో కనిపించి, “అబ్బాయ్, నీవేం చేస్తున్నావ్?” అని మందిలించారు. నేను త్రాగుడు మానుకుంటానని మాట యిచ్చి, మరురోజు నుంచే మానేశాను.

బాబా మహాసమాధికి కొఢ్చి ముందు మేము వారి దగ్గర సెలవు కోఠినపుడు రానున్న ఘట్టాన్ని సూచించేలా బాబా, “మీరు బోంబాయినుండి వస్తున్నారు. నా మాటలు మీరు, మీ విన్నపౌలు నేనుగూడ ఎల్లకాలం వింటూనే పుండాలి. సరే, మీరు వెళ్ళండి. రేపు మధ్యహ్నానికి మీరు యిల్లు చేరుతారు!” అన్నారు. మేము రాత్రి కోపర్టామ్ మీదుగా వెళ్ళి మరుసటి ఉదయం 8 గం||లకు యిల్లు చేరాలను కున్నాము. మా రైలుకు యింజను చెడిపోయి, రైలు 4 గం||లు ఆలస్యమైంది. మేము బోంబాయి చేరేసలికి ఐచ్ఛితంగా 12 గం||లు అయింది. బాబా చెప్పిందే జిగింది. కొఢ్చిరోజులలో బాబా మాకు సెలవివ్వడానికి ఎందుకు తటపటాయించారో మాకపుడు అర్థమయింది.

సుమారు 14 సం||లు ముందు ఒకరోజు బాబా నాకు కలలో కనిపించి, “అబ్బాయి, నేను నీ గురువునని చెప్పుకుంటున్నావు. నేను నీకేమైనా ఉపదేశ ఏచ్చానా?” అన్నారు. అప్పుడు నన్ను చేతులు కడుకోమని చెప్పి, ఒక

మరాటీ శ్లోకం చెప్పి, దానిని జపించమన్నారు. అదే నాకు ఉపదేశం. నేను కలలో దానిని చక్కగా వల్లించాను గాని, మెలుకువ వచ్చేసలికి ఆ శ్లోకం గుర్తులేదు.

నాకు 55 సం||లు నిండగానే మా కంపెసీ నిబంధనలు ప్రకారం నేను ఉద్దీపిగం విరమించాలి. నాకు అప్పుడు ఒక కల వచ్చించి; మా కంపెసీ డైరెక్టరుగారు కలలో కొచ్చి నేను ఉద్దీపి విరమణ గూర్చి ఆలోచించ నక్కరలేదన్నాడు. ఎన్నడూ నన్నెవరూ వుద్దీగి విరమణ చేయమని చెప్పనేలేదు. నాకెంతో బరువైన బాధ్యతలున్నాయి. నా వ్యవహారాలన్నీ బాబాగారే చూచుకొంటున్నారు. నేను దేనికోసమూ ప్రార్థించను. నాకేబి అవసరమో బాబాకు తెలుసు. నాకు అవసరమైనది ప్రసాదించడం వారి వంతు. వారి సంకల్యానుసారం మనకు తగినది వారిని చేయనిప్పడం మనకు సంతోషము.”

పార్టీ మతస్తుడు

బీఐ గుమస్తా, పార్టీమతస్తుడు, యిలా ప్రాశాడు: “మా అన్నగాలికి పిచ్చేక్కి వైద్యులుగూడ నయంచేయలేక పాశాయారు. అటి సాయిబాబా అనురూపాంతో తగ్గిపోతుందని ఎవరో చెప్పడంతో అతనిని తీసుకుని 1913లో మొదటిసారి శిలడీ వచ్చాను. తర్వాత అతనిని శిలడీలోనే అమీదాస్ మెహాతా అను భక్తుని వద్దవుంచి, నెలకు ₹30/-లు పంపించాను. కొఢ్చిమాసాలపాటు బాబా ఆరతులకు హోజ్సై, వారి ఆశీర్వాదం, ఉటి, తీర్థం తీసుకొనడంతో ఏ మందులూ వేయకుండానే అతనివ్యాధి తగ్గడం ఆశ్చర్యం.. నా 12వ సం||లో నేను రీజూ బాబా పట్టానికి నమస్కరించుకునేవాళ్ళి. ఆయన తరచుగా నాకు స్వప్నంలో దర్శనమిస్తుండేవారు. ఆయన ఎప్పుడు కన్నించినా నాకు రానున్నకష్టమేదో ఆయన తొలిగించినట్లు తర్వాత తెలుస్తుండేబి. బాబాతో నాకుగల అనుభవాలు ఎంతో మధురమైనవి. వారి సన్నిధికి వెళ్గానే అన్ని సమస్యలు మల్చిపోయేవాళ్ళి. ఎళ్ళి బాధా, ఆందిశన, చింత, భయమూపుండేవి కావు. నామనసునుండి అన్ని తుడిచి పెట్టుకొనిపోయి, వారి సన్నిధిలో ఆనందంగా గడిబిపోయేబి. అటి అన్నింటికంటే ఆశ్చర్యకరమైన విషయం. ఇప్పటికి గూడ ఆయన కలలోకొస్తే అట్టి అనుభవమే కల్గుతుంది. ఆయనెంతో దయాముయడు. ఆయనకు సర్వమూ తెలుసు.

వారిని దల్చించేనాటికి 1913లో నేనెంతో పేదవాళ్లి; కేవలం నెలకు ₹.60/-ల జీతంపై పనిచేస్తుండేవాళ్లి ఆయన నన్న గూడ దళ్లిం కోరుతుండేవారు. అప్పుడప్పుడు ఆయన నా జేబులోవున్నదంతా తీసివేసుకునేవారు. ఒకసారి నా వద్ద ₹.8/- లు మాత్రమే వుంటే ఆయన దళ్లింగా అంతా తీసివేసుకున్నారు. నాదగ్గరున్న బిపలి పైసావరకూ ఆయన తీసివేసుకున్నాక నాకేమీ బాధలేదని విన్నవించాను. అటుతర్వాత ఆయన నన్న దళ్లిం అడగడం మానివేశారు. నావద్ద నున్నదంతా ఆయన కిచ్చివేయడంవలన నాకెన్నడూ ఎట్టి బాధా కల్గలేదు. మనకు ప్రసాదించడం ద్వారానేగాక, మనసుండి తీసుకొనడంద్వారా గూడ వారు మనలననుగ్రహిస్తారు.

రాజబల్లి మహామృద్

ఒ భూకు చెంబిన రాజబల్లి మహామృద్ యిలా ప్రాశాడు; “నేను నాసిక్ లో పనిచేస్తుండగా ఒకసారి నా వృత్తికి సంబంధించిన సరకు రావడమాలస్యమైతే ఆ సమయంలో నేను సాయిని దల్చించి, ఆయనకు ఒక కొబ్బిలికాయ, కలకండ సమల్చించాను. ఆయన నన్న దళ్లిం అడుగనూలేదు, నేను సమల్చించనూలేదు. నేను ఆ మరుసటి ఉదయమో, లేక అటుతర్వాత ఉదయమో తిలిగి వెళ్డానికి అనుమతి కోరాను. అప్పుడు బాభా, ‘అతడిప్పుడే నీ సరుకు అందించడానికి సిద్ధంగా లేదు’ అన్నారు. నాసిక్ లో సమయం వృద్ధాపరచడమిష్టం లేక, నేను మరో మూడు రోజులు బాభా సన్నిధిలోనే వున్నాను. నాకు కావలసించి తీవ్రమైన భక్తి. నా బిపలి శాసు సంపూర్ణమైన విశ్వాసంలో విడచి సద్గతి పొందడమే. నేను మనసులో వారినదే కోరుకున్నాను. ఆయననా తలపై చేయిపెట్టి ఆశీర్వదించారు. ఆ క్షణం నుండే వారి ఆశీర్వచనం ఫలించసాగించి. నా భక్తి స్థిరంగా వృధి చెందుతోంది. వారి పైన, ఊటి పైన నాకు గల విశ్వాసం నా కెంతో మేలువేసించి....సాయి నిస్సందేహంగా ఎంతో శక్తిమంతులైన మహాత్ములు.

ఇస్తాం ప్రకారం మహాత్ములు చనిపోరు; ఒక స్థితినుండి మరొక స్థితికి వెడతారు. నేను నాగపూర్ కు చెంబిన తాజుభ్రిన్ బాభా, పూణేకు చెంబిన బాబాజాన్ వంటి సజీవులైన మహాత్ము లెందలనో దల్చించాను. నాకెన్నో అనుభవాలు కలిగాయి. ‘మనకై మనము వందసార్లు

ప్రార్థించడంకంటే మహాత్ముల సన్నిధికి ఒక్కసారి వెళ్డడం మేలు’ అను లోకోక్తిని నేను దృఢంగా నమ్మి ఆచలిస్తున్నాను”.

బోడ్స్

ర ఖ్యాత మహారాష్ట్ర సట్టుడు గణపతిరావ్ బోడ్స్ మొదట నాస్తికుడే. సాధువులచుట్టూ తిలిగేవాలిని గెలిచేస్తుండేవాడు. అతడు సాయిని దల్చిస్తే అతడి అబ్బాయం మారగలదని మిత్తులు చెప్పారు. అతడు ఆఫీసు పనిమీద అహ్మాద్ నగర్ వచ్చినప్పుడు శిలించేవచ్చాడు. అక్కడకు రాగానే యేమనుకున్నాడోగాని ఒక కొబ్బిలికాయ, కొఱ్చి పాగాకు కొని సాయిని దల్చించి సమల్చించుకున్నాడు. ఆ పాగాకుతో అతడినే చిలిం సిద్ధం చేయమని చెప్పి బాబా అతనిని దళ్లింగికోరారు. అతడొక రూపాయి సమల్చించి, వారి వరస్సుకు చకితుడై ఆయనకు సాప్టాంగ నమస్కారం చేశాడు. బాబా, “సీవు మధ్యాహ్నం భోజనంచేసి వెళ్ళు” అని ప్రేమగా చెప్పి, మరుక్కణమే ఆయన ఉర్కుతై, “వెధవల్లారా, మీలలా పాశట్లాడుకుచుస్తే బాబా మీకేమి చేస్తాడు?” అన్నారు. అంతకు రెండు రోజులముందు సాటి ఉద్యోగియైన జోగ్గేకర్ తో తాను పాశట్లాడినందుకు బాబా అలా అన్నారని తెలిసి బోడ్స్ ఆశ్చర్యపోయాడు. తర్వాత అతడు భోజనానికి వెళ్లినప్పుడు ఒక భక్తుడు, సాయి దళ్లింగి కోలినప్పుడు మనవద్దనున్నదంతా సమల్చించడం ఎంతో అద్భుతమని చెప్పాడు. మరల శిలించే వచ్చినప్పుడు అలానే చేదామనుకున్నాడు బోడ్స్, అతడు బాబావద్ద సెలవు తీసుకోడానికి వెళ్లినప్పుడు ఆయన ‘బాలనాయి’ అనే మంగలిచేత క్షురకర్య చేయించుకుంటున్నారు. అతనిని చూస్తూనే, “వెళుతున్నావా?” అన్నారు. “లేదు, మీ అనుమతి కోరడానికి వచ్చాను” అన్నాడు బోడ్స్. అతడెంత సూక్ష్మ బుట్టి వెంటనే సాయి అతనిని దళ్లింగి కోరారు. అతడు సంతోషంగా తన వద్దనున్నదంతా సమల్చించాడు. బాబా అతని నుదుట ఊటి పెట్టి, అతని తలమీద చేయి పెట్టి, “సీవు హృదయపూర్వకంగా సీవద్దనున్నదంతా యిచ్చావు గనుక భగవంతుడు సీకు సర్వమూ సమృద్ధిగా ప్రసాదిస్తాడు” అని ఆశీర్వదించారు. సాయిని దల్చించాక యింకే మహాత్ముణ్ణి దల్చించ నక్కరలేదని బోడ్స్ నిశ్చయించుకున్నాడు. కొద్దికాలంలో అతడెంతో సంపన్నడయ్యాడు.

- సశేషం

మాతృదేవి బిష్య సన్నిధిల్ప దత్త జయంతి వేడుకలు !!

శ్రీమతి టి. ఏడ్రావతి

పూజ్య జ్యోతీ ఆలివేలుమంగమ్మ తల్లి బిష్య సన్నిధానములో 2022 డిసెంబర్ 7 వ తేదీన దత్త జయంతి వేడుకలు అంగరంగవైభవంగా జరిగాయి. తెల్లవారుతూనే పూజ్య జ్యోతీ అమృగాలికి, పూజ్య మాస్టరుగాలికి మేలుకొలుపు, అనంతరం సమర్థసద్గురువు సాయినాథునికి కాకడ ఆరతి జరిగాయి. మాతృదేవి సమాధికి ముందుభాగంలో, ప్రత్యేకంగా అలంకరించిన వేదికపై దత్త పాదుకలకు 11 మంచి వేదపండితులు మహాన్యాసపూర్వక ఏకాదశ రుద్రమంత పరిశం చేయగా, గురు పుత్రులు శ్రీ ద్వారకానాథ్ గారు అభిషేకం చేశారు. అదే సమయంలో, పూజ్య జ్యోతీ అమృగాలికి భక్తులందరూ కలిసి అభిషేకం చేశారు. మంగళకరమైన రుద్రగాన ఘోషితి, భక్తులందర హృదయాలతో పాటు ప్రకృతి కూడా పరపరించింది. అభిషేకానంతరం పూజ్య జ్యోతీ ఆలివేలుమంగమ్మ తల్లిని విచిధ రకాల పుస్తాలతో అలంకరణ చేస్తుండగా, గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకానాథ్ గారు దత్తజయంతి ప్రాశస్త్యాన్ని గులించి వివరించారు.

అందులో భాగంగా, అత్తి అనసూయల పుత్రుడైన దత్తాత్మేయస్వామి జననం, అనసూయమాత పాతిప్రత్యుం

వివరించారు. త్రిమూర్తుల భార్యలకు అనూయరావడం గులించి, దాని వెనుకపుండే భావం గులించి అత్యంత హృద్యంగా వివరించారు. నిన్న-రేపు-నేడు, నిద్ర-మెలకువ-స్వప్నం ఈ మూడింటిని గెలవడం ‘అత్తి’. కావాలి అనే కోఱిక లేకపోవడం ‘అనసూయ’. మన మనస్సు, శలీరము, ప్రాణ చలనము నిశ్శలమైనప్పుడు ఆనందం అనుభవమౌతుంది. అదే దత్తజయంతి. అటువంటి దత్తజయంతిని మనకి పుసాచించేవారే మన గురుదేవులు అంటూ ఎన్నో అమూల్యమైన విషయాలని తెలియజేసారు శ్రీ బాబుగారు. తదనంతరం ప్రత్యేకంగా అలంకరించిన దత్తాత్మేయ స్వామికి షోడశోపచార పూజ చేసారు. మధ్యహ్న సమయం అవ్వడంతో, శిలాంగి సాయిబాబాకి ఆరతి, తరవాత మహానివేదన జరిగింది. భక్తులందరూ ఒకింక్కరుగా దత్తస్వరూపులైన పూజ్య జ్యోతీ బాబా, పూజ్య జ్యోతీ మాస్టరుగారు, పూజ్య జ్యోతీ అమృగార్లకి నమస్కరించుకున్నారు.

ముందుగా సూచించినట్లు సాయంత్రం కార్యక్రమాలు కొనసాగాయి. ఈవిధంగా దత్తజయంతి వేడుకలు అత్యంత భక్తిశర్దులతో జరిగాయి.

దత్త జయంతి కార్యక్రమాలను ఈ కింద ఇవ్వబడిన యూట్యూబ్ లింక్ ద్వారా భక్తులు వీక్షించవచ్చు. <https://bit.ly/3PyXUFL>

(గత సంచిక తరువాయి)

మహామిగా

శ్రీ ప్రతాప కోటయ్య శాస్త్ర గారు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

గో మంలోని ప్రీలందలకి సద్గురువై ఆధ్యాత్మికంగా నడిపించిన పులిపాక శేషమృగారు మహాలక్ష్మి భక్తురాలు. ఈమెకు శ్రీమహాలక్ష్మిదేవి నిత్యసాక్షాత్కారం పుండేది. ఆ దేవి ఈమె భక్తికి మెచ్చి ప్రతిరోజు ఈమెకు పులిపారీర, పాంగలి, పాయసం, వడలు ఇలా ఏదో ఒక ప్రసాదం అనుగ్రహించి అదృశ్యమయ్యాయి. ఆ ప్రసాదాన్ని ఆమె తన వద్దకు వచ్చే భక్తులకు పంచేవారు. (శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ మాతృమూర్తి శ్రీమతి రంగనాయకమృగారు. వారి నాయనమృగారే ఈ పులిపాక శేషమృగారు. శ్రీ రంగనాయకమ్మ గాలి అక్కగారు అయిన మన్మవ సత్యవతిదేవి కూడా శ్రీ మహాలక్ష్మి సాక్షాత్కారం పాంచిన గొప్ప లక్ష్మీ భక్తురాలు.) జ్ఞానయోగి మన్మవ క్రిష్ణయుగారు, యోగిని శ్రీమతి మలిదమ్మ గారు, జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మ బిష్ణుజనని అలివేలు మంగమ్మ - ఫీరంతూ కాక ఇంకా ఎందరో మహాత్ములు మన్మవ గ్రామంలో ముద్దుజడ్డలుగా జస్తించారు.

ఒకసాల శ్రీ ప్రతాప కోటయ్య శాస్త్రగారు మన్మవ గ్రామానికి విచ్చేశారు ఆశ్చర్యమేమంటే ఏ ఊరిలోనైనా ఒక్క రోజు కంటే పుండని శ్రీ కోటయ్య

శాస్త్రగారు తనకై తానే ఈ గ్రామంలో కొన్ని రోజులు పుండిపోయారు. అలా తమకై తామే ఎంతో ఇష్టంగా మన్మవ గ్రామంలో పుండిపోయినందుకు గ్రామ ప్రజలంతా ఎంతగానో పొంగిపోయారు. ‘అంతటి మహాత్ముడు ఎప్పటికీ తమ గ్రామంలోని పుండిపోతే ఎంత బాగుంటుంటి’ అని ఆశించిన గ్రామ ప్రజలు తమ కోలిక వారికి విన్నవించుకున్నారు. తమ ఊరిలోనే కుటుంబంతో స్థిరపడువలసిందని, వారికి నివాస గ్రహము జీవనభృతి కూడా సమకూర్చగలమని, దయతో తమ విన్నపమును మన్నించమని కోటయ్య శాస్త్రగారుని వారు వేడుకొన్నారు. శాస్త్రగారు అంగీకిలంబి కుటుంబ సమేతంగా మన్మవ గ్రామంలో స్థిరపడ్డారు.

శ్రీ కోటయ్య శాస్త్రగారు ఏకాదశి ప్రతం చేసేవారు. ప్రతి ఏకాదశి నాడు ఉపవాసం ఉండి ద్వాదశి నాటి పారణకు ఊరివాలిందలకి తన ఇంటిలోనే వంటలు చేయించి సంతర్పణ చేసేవారు. ద్వాదశి సంతర్పణ కోసం నాలుగైదు రోజులు ముందుగానే గ్రామ పెద్దలు గ్రామంలోని వారందఱ ఇండ్ల నుండి జయయుము, పప్పులు, ఆహార బినుసులు

అన్నింటిని సేకలంచి శాస్త్రగారి ఇంటికి చేర్చేవారు. ఊరిలోని ధనవంతులు బస్తాలకొండి ధాన్యాలు, వస్తువులు సమర్పించేవారు. పేదవారు కొండిగా మాత్రమే యిచ్చేవారు. ఏకాదశి రోజు సాయంత్రం శ్రీ శాస్త్రగారు ఊరివాలిని ఆహ్వానించడానికి బయలుదేరేవారు. ప్రతి ఒక్క ఇంటికి వెళ్లి ఆహ్వానించేవారు. అలా ఆహ్వానించే సమయంలో ఎవరు ఎక్కువ సంభారాలు పంపారు, ఎవరు తక్కువ పంపారు అన్న విచక్షణ, వివక్ష చూపేవారుకాదు. ఇంటిలోని వారికి చేతులు జోడించి నమస్కరిస్తూ, “అమ్మా! ద్వాదశి పారణ సందర్శింగా మా ఇంట్లో జిలగే సంతర్పణకు దయతో మీరందరూ రండి. తల్లులు, జడ్డలు, పిల్లలు, పెద్దలు, ఆడవారు, మగవారు, వృద్ధులు ఇంటిలోని ప్రతి ఒక్కరూ దయచేయండి. నా సేవ స్వీకిలంచి, భగవత్పూసాదం స్వీకిలంచి ఆయన అనుగ్రహం పాందండి” అంటూ సాదరంగా ఎంతో బినయంగా ఆహ్వానించేవారు శ్రీ కోటయ్య శాస్త్రగారు. ఒక్కసాల సంతర్పణలో వంటకాల కోసం సేకలంచిన బినుసులు తక్కువై వండిన వంటలు వచ్చిన వారందఱకి సరిపోవేమానని

అనిపించేది. అయినపుటికీ ఏ ఒక్కసారి కూడా వంటలు సలపోకపోవడం జరిగేది కాదు. వచ్చిన వారంతా తృప్తిగా భుజించి వెళ్లిన తర్వాతకూడా వంటకాలు మిగిలిపోయేవి. అలా జరగడానికి కారణం కేవలం దేవి అనుగ్రహం అనేవారు శాస్త్రిగారు.

అతి నిరాడంబరంగా సాధారణ మానవుని వలె కనిపించే శాస్త్రిగారు గిప్ప యోగసిద్ధులు. అందుకు ఒక ఉదాహరణ.

మనువ రామస్తులు కొందరు ఒకసారి కాశి వెళ్లు శాస్త్రిగారిని కూడా తమ వెంట తీసుకునివెళ్లారు. అక్కడ వసతి గృహంలో దిగిన తర్వాత కాలకృత్యాలు తీర్పుకొని, అందరూ గంగా స్నానానికి వెళ్లారు. అందరూ స్నానాలు ముగించి విశ్వేశ్వర దర్శనానికి ఆలయానికి బయలుదేరారు. శాస్త్రిగారు మాత్రం తాను గంగా తీరాన అనుష్ఠానం చేసుకొని కొంతసేపటి తర్వాత వస్తానని చెప్పటంతో వారంతా వెళ్లిపోయారు. విశ్వేశ్వర దర్శనానంతరం వసతిగృహానికి చేరుకున్న రామస్తులు ఎంత సమయం గడిచినా శాస్త్రిగారు రాకపోయేసలికి ఆందోళన చెందారు. చాలానేపు వేచిచూచి అప్పటికీ శాస్త్రిగారు రాకపోవడంతో అక్కడ తెలుగు మాట్లాడేవారితో రామస్తులు, “అయ్యా, ఈ రోజే మేమంతా కాశికి వచ్చాము. మాత్రిపాటు వచ్చిన ఒకాయిన నల్గూరు, లావగూ, ఎత్తగూ పుంటారు. తుండుగుడ్డ నడుముకు కట్టుకొని భుజాన ఒక పైగుడ్డ వేసుకొని పుంటారు. ఉదయం గంగాస్నానానికి మాత్రి కలిసి వెళ్లి స్నానానంతరం మేమంతా తిలిగి వస్తుంటే తను కానేపు ఆగి వస్తానని మాత్రి

చెప్పినవారు ఇప్పుడు మధ్యహ్నమైంది ఇంతవరకు రానేలేదు. మీరేమైనా వాలిని చూశారా?” అని అడిగారు. వారు అలా అడుగుతుండగానే శ్రీ కోటయ్య శాస్త్రిగారు అక్కడకు వచ్చారు. రామస్తులు ఆయనను చూసి నవ్వుతూ “అరుగో వారే వచ్చేశారు!” అన్నారు. ఆయనను చూసిన అక్కడివారు, “వీల గులంచా మీరు అడుగుతున్నారి? ఈయన ఈరోజు ఊరి నుండి రావటమేమిటి? ఈయన ఈ ఊరి వాడే కదా!” అన్నారు ఆశ్చర్యంగా.

“లేదండి మీరు ఎవల గులంచి అంటున్నారో గానీ, వీరు ఈరోజే మాత్రిపాటు కాశి వచ్చారు. ఈ ఉదయమే కదా మేము కాశి చేరాము. ఏరు మా ఊరి వారేనండి” అన్నారు రామస్తులు.

“మేము ఎవల గులంచో చెప్పటం లేదు, వీల గులంచే చెబుతున్నాము. ఏరు మనువ రామస్తులైన కోటయ్యశాస్త్రి గారే కదా! ఏరు కాశి పట్టణానికి వచ్చి చాలా కాలమైంది. ప్రతిరోజు ఉదయాన్నే గంగాస్నానం చేసి విశ్వేశ్వర దర్శనానికి వస్తారు. ప్రతిరోజు ఈయనను మేము చూస్తూనే వున్నాము కదా!” అని చెప్పిన అచ్చటి వాలి మాటలు విని నిర్మాంతపోయారు మనువ రామస్తులు. ఏమీ అర్థంకాక అయ్యామయంగా శాస్త్రిగారి వంక చూశారు. ఆయన ఏమీ మాట్లాడకుండా మందహసం చేస్తూ వుండిపోయారు. ఈ సంఘటనతో మనువ రామస్తులుతో పాటు కాశివాసులు కూడా శ్రీ కోటయ్య శాస్త్రిగారు యోగ పలపూర్ణలని గుల్తించారు. తమ రామంలో భార్యాజిడ్డలతో నివసిస్తూ వుండి కూడా ప్రతినిత్యం కాశిలో సంచలిస్తున్న

శ్రీ శాస్త్రిగారు యోగపలపూర్ణడని తెలుసుకున్నారు.

కాశి పట్టణం శ్రీ శాస్త్రిగారి జీవితానికి ఆయుషుపట్టు, కేంద్రం అని చెప్పవచ్చు. ఆయన ఆధ్యాత్మిక పలపూర్ణత్వానికి ఆరంభగేతిక కూడా అక్కడినుండే ఆలపింపబడింది. అందుకే శ్రీ శాస్త్రిగారికి కాశి పట్టణమంటే అంత అభిమానం. శ్రీ కోటయ్య శాస్త్రిగారు తమ ప్రాణప్రదమైన కాశి పట్టణంలోని తమతుది శ్వాసవదలాలని నిర్రియించుకున్నారని సంకల్పించినట్లు తోస్తుంది. యోగసిద్ధుడు కనుక తమ అంతిమ సమయం తెలుసుకొని కాశికి బయలుదేరారు తాను దేవ త్వాగం చేయబోతున్న విషయం ఆయన ఎవలకీ చెప్పలేదు ఒక్క కృష్ణయ్య గారికి తప్ప. వెళ్లే ముందు ఆ ఊరి వాస్తవ్యాడు మహాజ్ఞాని కృష్ణయ్యగారితో శ్రీ కోటయ్య శాస్త్రిగారు నవ్వుతూ, “అయ్యా కాశికి వెళుతున్నానయ్యా” అన్నారు. కృష్ణయ్యగారు కూడా నవ్వుతూ “వెళ్లవయ్యా, వెళ్లు. తలకాయ రాలిపడేచోటికి కాళ్ల వాడంతటవే శరీరాన్ని లాక్షపాంతాయి మరు!” అని బదులిచ్చారు. ఇద్దరు పకానవ్వుకున్నారు. కాశిలోనే ఆయన పరమపబించారు.

దైవ ప్రతిష్ఠించులైన ఇటువంటి యోగులు మాటలతో కాక మౌనంగానే మనోవాగతీతమైన దివ్యానంద స్థితి ఒకటి వున్నదని, ఆ స్థితినందుకొని బ్రహ్మానందాన్ని ఆస్వాదించి తమవలే తలంచమని ప్రభోభిస్తూ తమజీవితాలని ఉదాహరణలుగా మనకు అంబిస్తారు. కానీ అందుకొనగల వారెందరు?

అయితే ఆ బింబ జీవితాన్ని మిగతా 29వ పేజీలో

భ్రాతరుకు వాయిదా అనుభ్వవందటవాయి

శీమతి కృష్ణకుమారి, హైదరాబాద్

2008 సంవత్సరం వరకు నాకు బాబా గులంచి తెలియదు. అప్పుడప్పుడు వారి మంబిరానికి వెళ్లి నమస్కరించుకుంటూ ఉండేదాన్ని. అంతే.. అంతకుమించి ఏమీ తెలియదు. 2008 లో బాబా సచ్చరిత్ర పారాయణ చేసాను. అది చచివాక నాకు “భగవంతుడే ఆ రూపంలో వచ్చాడు” అన్న గాఢమైన నమ్మకం కలిగింది.

సచ్చరిత్ర పారాయణ పూర్తయిన సుమారు రెండు నెలల తర్వాత, జూన్ 7 వ తేదీన మేము శిలిడీ వెళ్లాము. శిలిడి వెళ్లాక ‘ఆయన నడయాడిన ప్రదేశంలో నేనిప్పుడు వున్నాను’ అనేటటువంటి భావనతో మనసులో విపరీతంగా ఆనందంగా వుండేది. ఎందుకో నాకు ఆయన తప్పకుండా దర్శనం యిస్తారు అన్న నమ్మకం కూడా వుండేది. జూన్ 9వ తేదీ, నేనూ మా అక్క శిలిడీ లో ఒక షాప్ కి వెళ్లాము. ఏదో కొనుక్కుంటుంటే అక్కడకి ఒకాయన వచ్చి మా అక్కని దక్కిణ అడిగారు. నేను వెనక్కి తిలిగి చూసాను. ఆయనకి

తలపొగా వుంది, భుజానికి జోల్ వుంది, కింగ్ గుడ్డలు ధలించి వున్నారు. నేనలాగే ఆయనని చూస్తూ వుండి పోయాను. మనసేమీ పనిచేయటం లేదు. మా అక్కచేతిలో వంద రూపాయల నోటు వుంది. ఆయనతో, “నా దగ్గర చిల్లరలేదు” అంది. నా దగ్గర చిల్లర వున్నా, యివ్వాలన్న స్పుహాలో లేను. ఆయననే చూస్తూ వున్నాను. ఆయన సరేనని, వెళ్లిపోయారు. ఆయన వెళ్లాక, షాప్ ఆయనకి డబ్బులిద్దామని చూస్తే, మా అక్క చేతిలో 100 రూపాయల నోటు లేదు. తను కంగారు పడుతూ, కింద ఎక్కడైనా పడిపోయిందేమోనని చూసింది, కానీ ఎక్కడా లేదు. ఈవిషయం ఆ షాప్ ఆయనతో అంటే, “పెద్దాయన వచ్చి వుంటాడులేమ్మా. ఇంక అటి కనపడులే” అన్నాడు. అప్పుడు నాకు, ‘అక్కడకి బాబాయే వచ్చి వుంటారు’ అనిపించి చాలా సంతోషమేసింది.

అక్కడనించి, నేనూ మా అక్క, బాబా పోటోలు అమ్మే గ్యాలరీకి వెళ్లాము. నాకు అప్పటి వరకు,

ద్వారకామాయి బాబా పోటో, సమాధిమంచిరంలో బాబా పోటో తెలుసు. ఇంక వేరేవి తెలియదు. అయితే మేము ఆ షాప్ లోకి వెళ్లేసిలికి, ఇందాకా వేరే షాపులో ఒకాయన వచ్చి దక్కిణ అడిగారుకదా, అప్పంగా అలాంటి పోలికలున్న బాబా పోటో ఈ షాపులో వుంది. ఆ పోటో చూడగానే, ఇందాక వచ్చింది బాబానే అని నాకు రూఢి అయిపోయింది. నాకు బాబా దర్శనం ఇచ్చారు. సందేహమేలేదు, నేను ఇంటిదగ్గర బయలుదేలనప్పటినించి, బాబానాకు ఎలాదైనా దర్శనం ఇవ్వాలని ప్రార్థిస్తూనే వున్నాను. బాబా నా కోలిక తీర్చారని చాలా ఆనందం కలిగింది.

నేను శిలిడీ నించి వచ్చాక ఒక అనుభవం జరిగింది. నేనప్పుడు విజయవాడలో ఉండేదాన్ని. అక్కడకి సుమారు 30 కిలోమీటర్ల దూరంలో మేము కొంత భూమి కొన్నాము. అది లజ్జిష్ట్స్ పేట్టుకున్నాము. అయితే అవతలి వాళ్ళు మేము ఎప్పుడు అగ్రిమెంట్ చేయించుకున్నామో

అప్పటినించి, వడ్డి కట్టమంటున్నారు. మీలచ్చిన గడువు దాటిపోతే వడ్డి కడతాముగాని, యిప్పటినించి ఎందుకు కడతామని మేమన్నాము. ఇక లజ్జస్టేషన్ కి వెళ్లేరోజు, అనుకున్న డబ్బు కంటే ఎక్కువ కట్టవలసి వస్తుందేమానని భయంగానే వుంది. నేను ప్రతి క్షణం బాబాని తలచుకుంటూ వున్నాను. అక్కడకి వెళ్కాక, వాళ్ళ తరఫున వచ్చిన వ్యక్తి, ఒక లీస్త్ తయారుచేసి భిన్నికింత, దానికంత అని లెక్కలు వేసారు. చివరకి అవస్ని కలిపితే మేమెంత యివ్వాలనుకున్నామో అంత మొత్తమే వచ్చింది!! మేము ఆ డబ్బు కట్టిసి లజ్జస్టేషన్ చేయించుకున్నాము. మొదట వాళ్ళు చెప్పినట్టే ఎక్కువ మొత్తమే కట్టాలంటూ చెప్పిన ఆ వ్యక్తి, చివరికి లెక్క ఎలా సపరించాడో, అదంతా బాబాకి ఎరుక. అది బాబా మాకు చేసిన గొప్ప శీల!!

ఖ జ య వా డ లో రామలింగేశ్వరనగర్ లో బాబా మంబిరం వుంది. మొదటిసాి మా అమ్మాయి వాళ్ళతో కలిసి ఆ మంబిరానికి వెళ్లాను. లేత తులసి చిగుళ్లు, మల్లెపువ్వులు కలిపి బాబాకి మాల కట్టి తీసుకెళ్లాను. అక్కడి పూజాల ఆ మాలని నన్నే బాబాకి వెయ్యమన్నారు. అలానే చేశాను. చాలా అందంగా అనిపించి అక్కడి నిల్చని బాబాని చూస్తున్నాను, బాబా పాదాల దగ్గర ఎవరో సైవేద్యంగా రెండు చపాతీలు పెట్టారు. నాకు అవి కొంచం ప్రసాదంగా ఇస్తే బాగుండును అనిపించింది. పూజాలగారు. ఒక చపాతి, మూడుముక్కలు చేసి, నాకు మా అమ్మాయికి మాతోపాటు వచ్చిన ఇంకొక అమ్మాయికి ఇచ్చారు.

వాళ్ళద్దరూ వెంటనే తినేశారు, నేను అలాగే చేతిలో పట్టుకుని, అక్కడి పూజాలగాలితో మాట్లాడుతున్నాను. కొంతసేపటికి తిందామని చూసేసరికి, నాకిచ్చిన చపాతి నిండుగా పంచదార వుంది. వాళ్ళని అడిగితే ఉత్తి చపాతినే ఇచ్చారని చెప్పారు. నాకు చాలా ఆశ్చర్యమేసింది ఈ చేతిలోకి పంచదార ఎలా వచ్చింది అని! నేను ఎంతో ఆనందంగా ఒక్క పంచదార పలుకుకూడా పాశకుండా జాగ్రత్తగా తినేసాను.

ఆ తరువాత శ్రీ సాయి లీలామృతము పారాయణ ర్ఘంథం నా దగ్గరకి రావడం, భరద్వాజ మాస్టరుగాలి గులంచి తెలియడం, నేను ఈమార్గంలోకి రావడం జలగింది. తరువాత ఆలోచిస్తే ఇంత మంచిమార్గాన్ని నాకు ప్రసాదిస్తున్నాను అన్న గుర్తుకి బాబా ఆలోజు చపాతిలో పంచదార వేసివుంటారు అనిపించింది.

2011లో మొదటిసాి నాయి లీలామృతము పారాయణ చేసాక నాకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు స్ఫోషించారు ఇచ్చారు. అందులో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నిల్చని ఉంటే, పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు కుల్చిలో కూర్చుని వున్నారు. ఇప్పుడు మనం చూసే పాటోలో లాగ ఇద్దరూ కూర్చుని లేరు. దానితో నాకు ఆవిడ ఎవరో తెలియలేదు. ఎందుకంటే నాకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరు ర్ఘంథాలేవీ చదవలేదు వాల గులంచి కూడా ఏమీ తెలియదు. సత్సంగ సభ్యులెవరితో పరిచయింలేదు. మహాత్ములంటే అవగాహన లేదు.

చాలా రోజులకి, నేను మాకు తెలిసిన వాళ్ళింటికి వెడితే, అక్కడ

అమ్మగాలి పాశటో వుంది, వాళ్ళని అడిగితే, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి ధర్మపత్ని అని చెప్పారు. ప్రౌదరాబాద్ లో ఉంటారని తెలిసింది. ఆ స్వప్నంలో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు నాతో, “ఇక్కడకి వచ్చి ఒక సంవత్సరం వుండు” అని చెప్పారు. ఇక్కడ అంతే అది ఏ ప్రాంతమో తెలియలేదు. తరువాత శ్రీ గురువరిత్త ర్ఘంథం వెనకాల పేజీలో ప్రౌదరాబాద్ లో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు వుండే చిరునామా దొలకింది. నేనప్పుడు విజయవాడలో వున్నాను. అక్కడకి రావాలంటే పరిస్థితులేవీ అనుకూలించలేదు. మా అబ్బాయికి పెళ్లి అయ్యాక వాడితో ప్రౌద్రాబాద్ వచ్చి వుంటున్నాను. చివరకి 2018 లో నాగోల్ కి వెళ్లాను. అప్పటికి పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలి దర్శనాలు లేనందున, నా స్వప్నం సంగతి ఎవరికి చెప్పకుండా వెనుతిలగాను.

చివరికి గుమ్మిళంపాడులో కొలువైపున్న పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలి సన్నిభిలో, 41 రోజులు వుండి నేవ చేసుకోవాలని సంకల్పించుకుని, ఆశ్వయుజ మాసంలో అక్కడికి చేరుకున్నాను. మండలం రోజులకంటే ఎక్కువ రోజులే, అమ్మ సన్నిభిలో వున్నాను..ఆవిధంగా పూజ్యశ్రీ అమ్మగారే నా పరిస్థితులన్నీ చక్కబరచి నాకు కొళ్లిరోజులైనా సేవించుకునే భాగ్యాల్ని ప్రసాదించినందుకు, శత సహస్రకోటి కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కమాంజలులు సమల్చించుకుంటున్నాను.

ఔ సాయి మాస్టర్!!

ଓঁ চৈতার্য্যনি প্রদূষক্ত শ্বেত

శ్రీమతి విజయలక్ష్మి

పూ జ్యోతీ భరద్వాజ మహారాజ్
లీలావైభవాన్ని చిలుపురు
వాస్తవ్యాలు శ్రీమతి విజయలక్ష్మిగారు
ఈవిధంగా తెలియచేస్తూన్నారు --

మెట్టమెదటిసాల మా అక్క
రూస్తీ ద్వారా పూజ్యతీ మాస్టరుగాలతో
దత్తక్షేత్రాల యాత్రకి వెళ్లే మహాబాగ్యం
కలిగింది. దాలటో బస్సుని కాఫీ,
టీల కోసం ఒకచోట ఆపినప్పుడు
అందరూ బిగారు. నేను మాత్రం బస్సు
బిగలేదు. పూజ్యతీ మాస్టరుగాలకి కాఫీ
బస్సులోకి తెచ్చారు. అప్పుడు పూజ్యతీ
మాస్టరుగారు, నేను మాత్రమే బస్సులో
వున్నాం. నేను పూజ్యతీ మాస్టరుగాల
దగ్గరకి వెళ్లినమస్యారం చేసుకున్నాను.
అప్పుడు పూజ్యతీ మాస్టరుగారు,
“ఏమ్మా, ఏమైనా సమస్యలున్నాయా?
ఏమన్నా చెప్పాలనుకుంటున్నావా?”
అని అడిగారు. లిజానికి నాకు
సమస్యలున్నాయి. కానీ చెప్పడంరాదు.
ఎలా చెప్పాలో అర్థమయ్యాది కాదు.
ఆ సంగతి పూజ్యతీ మాస్టరుగాలకి
అర్థం అయ్యిందనుకుంటాను.
“అమ్మా! నువ్వు శ్రీ గురుచలిత్త, శ్రీ
సాయిలీలామృతం పారాయణ
చేసుకో!” అన్నారు.

నేను పూజ్యతీ మాస్టరుగాలితో,
“మా పూర్విలో శివాలయం,
రామాలయం వున్నాయి కాసీ బాబా
గుడి లేదండీ!” అన్నాను. “అమ్మా!
మీ ఇంట్లో బాబా పటం పెట్టుకుని
సత్తంగం చేసుకోండి. చుట్టుపక్కల
అందరికీ బాబాను పరిచయం
చెయ్యండి. మీకు ఇది బాబా యిచ్చిన
మంచి అవకాశం” అని చెప్పారు.
యాత్రనుంచి రాగానే పూజ్యతీ
మాస్టరుగారు చెప్పినట్లు సత్తంగం
పెట్టుకున్నాము. చాలా మంది
వచ్చేవారు. నాకు భజనంటే చాలా
ఇష్టం. నేను గట్టిగా భజన చేస్తావుంటే
మావారు, “ఇది మన సాంత ఇల్లు
కాదు, అంత గట్టిగా పాడావంటే
ఇంటివాళ్ళ ఖాళీ చెయ్యమంటారు”
అంటుండేవారు. కొన్ని రీజులలోనే
పూజ్యతీ మాస్టరుగాలి దయవల్ల మేము
ఇల్లు కొనుక్కున్నాము.

తిలిగి ఆరు నెలలకే పూజ్యలీ
మాస్టరుగారు మళ్ళీ దత్తుక్కేత్తాలకి
యాత్ర చేశారు. నేను కూడా ఆ
యాత్రకు వెళ్లాను. మాణిక్యనగర్,
గాణాపూర్, అక్కలోట్, పండిలి,
శిలిడి.... అన్నీ చూపించారు. పూజ్యలీ

మాస్టరుగాలితో వెళ్డడంవలన మాకు
కూడా మర్యాదలు జరిగేవి. గాణ్ణపూర్లో
పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలితో పాటు
మాకు కూడా ప్రత్యేక పాదుకాదర్శనం
లభించింది. అలాగే శిల్పిలో రాత్రి
ఆరతి ముందర ఒక గంట భజన చేసే
నేవ లభించింది. అందరం తలా ఒక
భజన చేశాం. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు
'మానన భజరే గురుచరణం' భజన
చెప్పారు. అంతా అయ్యాక శిలిడి
సంస్కారం వాళ్ళ మా అందలికీ ఒక
కొబ్బరికాయ, దక్కిణ ఇచ్చారు. ఆ
దక్కిణ ఇప్పటికీ మా పూజాపీఠంలో
వుంది.

ఇంకొకసాల పూజ్యశ్రీ
 మాష్టరుగారు లెండిబాగ్ లో సత్యంగం
 చేస్తున్నారు. మేమందరం చుట్టూ
 కూర్చుని వింటున్నాము. ఇంతలో ఒక
 పెద్దగుంపు వచ్చి వరసగా ఒక్కిక్కరూ
 పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలకి నమస్కారం
 చేసుకుంటున్నారు. మేము ఆశ్వర్యంగా
 చూస్తున్నాము. వాళ్ళ మైసూరునుంచి
 యాత్రాబస్యలో శిలాదీకి వచ్చారట.
 వాళ్ళందరూ పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు
 ప్రాసిన గ్రంథాలు చచివారట. ఎవరో
 వాళ్ళకి పూజ్యశ్రీ మాసరుగారు ఇక్కడ

పున్నారని చెప్పారట. విపరీతమైన ఆనందంతో దర్శనం చేసుకున్నారు. ఇలా ఎన్నో సంఘటనలు జరిగేవి.

ఆ యత్తలోనే పూజ్యతీ మాస్టరుగాలతో నేను, “మీ దయవల్ల ఇల్ల కొనుక్కున్నాము కానీ లిజ్స్ట్టేషన్ అవ్యాప్తం లేదు. ఏదో ఒక ఆటంకం వస్తోంచి మాస్టరుగారు” అని చెప్పాను. దానికి పూజ్యతీ మాస్టరుగారు, “ఇక్కడకి వచ్చారు కదా, ఆటంకమేమీ రాదమ్మా!” అంటూ “నీకు ఇష్టమైన పదార్థం ఏది?” అనడిగారు. ‘స్వీట్ అండీ’ అన్నాను. “స్వీట్ లో ఇష్టమైనదేది?” అనడిగారు. “పాలకోవా!” అని చెప్పాను. “అయితే నీ సమస్య బాబాకి చెప్పుకుని, ఆ పదార్థం వచిలేసి ధునిలో కొబ్బరికాయ వేసుకోి. ఇంటికెళ్ళాక పారాయణ చేసుకోి. ఇంక బాబా చూసుకుంటారు!” అని చెప్పారు. నేను అలాగే చేశాను. ఇంటికి వచ్చాక ఒక వారం పారాయణ పూర్తయేసులికి మాపూరి కరణంగారు మా ఇంటికి వచ్చి, ‘ఇంటికి సంబంధించిన కాగితాలు తీసుకురండి. లిజ్స్ట్టేషన్ చేసేద్దామని’ చెప్పారు. పూజ్యతీ మాస్టరుగారు శిలిడీలో నాకు ఇచ్చిన హోమీ పాల్లుపోకుండా జరిగినందుకు చాలా ఆనందించాము.

ఒకసారి మేము కొంతమంచిమి కలిసి ఒంగోలులో పూజ్యతీ మాస్టరుగాల దర్శనానికి వెళ్ళాము. అప్పుడు కూడా అందరూ వారి వారి ప్యూకిగత విషయాలు మాట్లాడారు. నేను మాత్రం చెప్పులేకపోయాను. అప్పుడు పూజ్యతీ మాస్టరుగారు నన్ను ఉండేశించి, “అమ్మా! సత్యంగాలు

జరుగుతున్నాయా?” అడిగారు. “జరుగుతున్నాయి మాస్టరుగారు!” అంటే, “ఈసాిలనుంచి మీ ఇంట్లోనే కాకుండా సత్యంగానికి వచ్చిన వాళ్ళందరి ఇళ్ళల్లో కూడా సత్యంగం చేసుకోిండి. తొందరలోనే మీ ఊరికి బాబా గుడి కూడా వస్తుంబి” అన్నారు. వారు చెప్పినట్లే మేముందరం అందరి ఇళ్ళల్లో సత్యంగాలు చేసుకుంటున్నాము. బాబా గుడి కూడా వచ్చించి. ఆయన ఒకమాట చెప్పారంటే అది జరిగి తీరుతుంచి!! వారికి ఎదుటివాళ్ళ మనసులో ఏముందో తెలిసిపోయేది. మా చిన్నబ్బాయి బాగా అల్లిల చేసేవాడు. బాగా విసిగించేవాడు. ఒకసారి పూజ్యతీ మాస్టరుగారు గుంటూరు అరండల్ పేట బాబా గుడికి వచ్చారు. నేను మా చిన్న అబ్బాయిని తీసుకుని వారి దర్శనానికి వెళ్లాను. అప్పుడు వాడు నెవ తరగతి చదువుతున్నాడు. పూజ్యతీ మాస్టరుగాలికి నమస్కారం చేసుకొమ్మని చెప్పాను. వాడు నమస్కారం చేసుకోగానే, “ఏరా, బాగున్నావా? క్రికెట్ బాగా ఆడుతున్నావా? ఫీడిని నా దగ్గరికి పంపించమ్మా. ఇద్దరం క్రికెట్ ఆడుకుంటాం. ఫీడికి నేను మంచి మంచి బాబా కథలు చెప్పేను” అన్నారు. నేను మా అబ్బాయికి దక్కిణ ఇచ్చి సమల్చించమన్నాను. వాడు పూజ్యతీ మాస్టరుగాలికి యివ్వగానే ఆయన అది తీసుకుని జేబులో పెట్టుకున్నారు. మామూలుగా ఎవరు దక్కిణ యిచ్చినా పక్కన పెట్టినేవారు. నాకు వారు చూపించే ప్రేమకి ఆనందభాష్యాలు వస్తున్నాయి.

మా అబ్బాయి మాత్రం భయంతో వణికిపోతున్నాడు. ఎందుకంటే వాడు సూలుకి వెళుతున్నానని చెప్పి క్రికెట్ కి వెళ్ళేవాడు. అవస్త్ర పూజ్యతీ మాస్టరుగారు చెప్పేసంచి వాడికి భయం వేసించి.

ఇంకొకసారి నల్లపాడు బాబా గుడికి రామిరెడ్డి తాత, మాయి అమ్మ వచ్చారు. అప్పుడు పూజ్యతీ మాస్టరుగారు కూడా వచ్చారు. మేము కూడా దర్శనం చేసుకోవడానికి వెళ్ళాము. అందరూ వెళ్ళిపోయాక మా చెల్లెలు రామిరెడ్డి తాతగాలని మా చిన్నబ్బాయి గురించి అడిగించి. దానికి తాతగారు తలగోక్కుంటూ, “కష్టపడాలి, నువ్వే సర్రుకోవాలి!” అన్నారు. కొంతసేపయ్యాక పూజ్యతీ మాస్టరుగారు ఒక్కరే వున్నప్పుడు నేను వారితో, “తాతగారేమన్నారో అర్థం కాలేదు” అన్నాను. “ఏముందమ్మా, సమయం పడుతుందని చెప్పున్నారు. పారాయణ చేసుకో, అన్ని సర్రుకుంటాయి” అన్నారు. ఇంట్లో ఆర్థిక సమస్యలు, మావారికి ఆరోగ్యా, ఉద్ధిగ్ర సమస్యలు, పిల్లలతో సమస్యలు.. ఇన్ని పున్నా ఏనాడూ పూజ్యతీ మాస్టరుగాలతో చెప్పేదాన్ని కాదు. ఎలా చెప్పాలో తెలియక మౌనంగా వుండిపోయేదానిని. 1989లో మాస్టరుగారు సమాధి చెందారు. అప్పటినుంచి నాకు చాలా బిగులుగా వుండేబి. ‘అయ్యా మహారాజంతటివారు అడిగినప్పుడు కూడా ఏమీ చెప్పుకోలేకపోయాను. ఇప్పుడు నా కష్టాలెవరు తీరుస్తారు?’ అనిబాధపడుతుంటే ఒకరోజు పూజ్యతీ మాస్టరుగారు స్వప్న దర్శనమిచ్చి,

నా ఎదురుకుండా కూర్చుని, “ఎందుకమ్మా బాధపడతావ్? నేనిక్కడే వున్నాను, ఎక్కడికీ పోలేదు. అంతా బాగానే జరుగుతుంది. బాధపడకు!” అని చెప్పారు.

నేను సమస్యలతో బాధపడతున్న ప్రతిసారీ నాకు స్వప్న దర్శనమిచ్చి ఓదార్చేవారు. ఒకసారి ఒకరు మాదగ్గర డబ్బులు తీసుకుని ఎంతకాలమైనా ఇవ్వడం లేదని నేను బాధ పడుతుంటే స్వప్నంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, “ఎందుకమ్మా బాధపడతావ్? అవే వస్తాయి!” అన్నారు. వారు ఆన్సుట్లు గానే రెండు మూడు రోజుల్లో మావద్ద అప్పు తీసుకున్న అతను తనంతట తానే ఆ డబ్బును తెచ్చి యిచ్చేసాడు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సర్వాంతరాయి కనుక నేనంటూ ఏమీ చెప్పకపోయినా నా వెన్నుంటే వుండి నా సమస్యలన్నీ పరిష్కరిస్తూ, నాకు ధైర్యాన్ని ప్రసాదిస్తూ నన్న అనుగ్రహిస్తూన్నారు.

నేను ఎవరేమి చెప్పినా నమ్మేస్తాను. ముందూవెనుక ఆలోచించను. ఒకసారి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాతో, “పారాయణ పదలకుండా చేసుకో, ఎవ్వరేం చెప్పినా నమ్మేయకు!” అని చెప్పారు. అప్పటినుంచి జాగ్రత్తపడడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను.

ప్రతి జన్మలోనూ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారే నా జీవితాన్ని నడిపించాలని అర్థిస్తూ వందనాలిపుస్తున్నాను.

జ్ఞానాయి మాస్టర్!!

మహాయోగి శ్రీ ప్రతాప కోటయ్య నాస్తి గారు

24వ పేజీ తరువాయి

అందుకొనాలంటే మరొక అత్యంత ముఖ్యమైన విషయాన్ని కూడా శ్రీ వెంకటేశ్వర భక్తుడు పరమ భాగవతోత్తముడు అయిన శ్రీ తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులవారు ప్రజలకు ఇలా సూచించారు. భగవంతుడిచి మాత్రమే కాక, ఆయన భక్తుల యొక్క ప్రాధాన్యత ఎంతగొప్పదో శ్రీ తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులవారు తన కీర్తనల ద్వారా ఎంత బాగా చెప్పారో చూడండి:

నిత్యులు ముక్కులు నిర్మలచిత్తులు
నిగమాంత విధులు వైష్ణవులు
సత్యము వీరల శరణి బ్రతుకర్తా
సాటికి బెసగక జడులాల

తప్పరు తను పట్టిన త్రతమెప్పుడు
దైవమొక్కటే గతి అనుచు
కష్టిన శ్రీ వెంకటపతి దాసులు
కర్మ దిద్యారులు సౌత్త్వికులు
చెప్పకు డితరుల సలగా వీలసి
సేవించగ నే ధన్యుడ వైతి

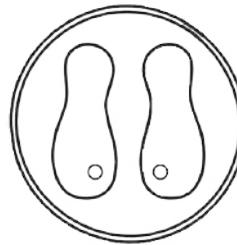
ఇలా స్వయంగా తానే
ఒక మహాభక్తుడైన శ్రీ తాళ్లపాక
అన్నమాచార్యులవారు తాను
దైవభక్తవరేణ్యులను సేవించటం వలన

ధన్యడ వైనానసీ, నిర్మలచిత్తులైన
అటువంటి వారికి శరణాగతులై
జీవించటం అవసరమని బోధించారు.
కనుక మనమందరము శ్రీ ప్రతాప
కోటయ్య శాస్త్రగాల వంటి మహాత్ములను
స్కులిస్తూ, నమస్కరిస్తూ, సేవిస్తూ ధన్యల
మపుదాం!!

ధర్మ భ్రష్టత ఎలా ఆరంభమాతుంది?

03వ పేజీ తరువాయి

అనివార్యంగా ఎలా నేల పాలవుతుంది, అలానే ఈ పతనం ఒకసారి ఆరంభమయ్యాక నివారించడం చాలా కష్టం. కారణం ధర్మాధర్మ వివక్షణకు బదులు ప్రియము-అప్రియము, రాగద్వేషాలు, పీటికి మూలమయిన అహంకార మమకారాలు పనిచేయడం ప్రారంభిస్తాయి. అక్కడ నుంచి అటువంటి వ్యక్తులు చేసే ప్రతిపది హింసాత్మకం అవుతూ వుంటుంది. ధృతరాష్ట్రుడు తన కొడుకులమైన మమకారంతో వారిని నిర్మహించనందువల్లనే ఎంత హింసకు కారకుడయ్యాడో— ప్రత్యక్షంగా ఎట్టి హింసా చేయనట్లు కనబడినప్పటికీ! కాని అధర్మాన్ని నిర్మహించడాని కోసం మాత్రమే, దానినుండి ధార్మికులైన పాండవులను రక్షించడం కోసం మాత్రమే ప్రతిపర్య తీసుకున్నప్పటికీ పాండవులు, శ్రీకృష్ణుడు ఎంత హింసాత్మకులుగా పనిచేయవలసివచ్చింది! కైక మీద దశరథుడికును వ్యామోహమే, సీతారాముల కష్టగాదులన్నింటికి మూలం.

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o.SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd.Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad-68.

Phone: +91 - 74160 41550

Branch Office : Kondaiah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh.

Phone:08592 233271

Send DD in favour of “**Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)**”, payable at **Hyderabad or Ongole**.

ఇతర ప్రచురణలు

శ్రీ సాయి లీలామృతం-శ్రీ గురు చరిత్ర (Bound)	450-00	మహాత్మల ముద్దులిడ్డదు	120-00
శ్రీ సాయి లీలామృతం	150-00	అవధూత చివటం అమృత	70-00
శ్రీ గురు చరిత్ర	150-00	శ్రీ సిద్ధరూడ స్నామి చరిత్ర	70-00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	120-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-1	125-00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	125-00	మరో నందదీపం	80-00
శ్రీ సాయినాథ ప్రభోధామృతము	80-00	ఆచార్య అమృత లేఖావళి	40-00
సాయినాథ పూజ	40-00	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	175-00
సాయినాథ స్ఫవనమంజరి	10-00	బాలల శ్రీ సాయి లీలామృతము	25-00
శిరిడి ఆరతులు	15-00	మహాశ్రుతముదు	50-00
సాయిబాబాను సేవించడమెందుకు	10-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-2	125-00
సత్కంగము - భజన	5-00	బాలల శ్రీ సాయి సన్మిధి	50-00
శిరిడి క్లైష్ట సందర్భము	40-00	బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	50-00
విజ్ఞాన పీచికలు	99-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ నిత్యసత్య ప్రతము	15-00
పరిప్రశ్న	99-00	మాష్టర్ అమృత వాట్లు	100-00
మతమెందుకు?	20-00	BOOKS IN ENGLISH	
విది నిజం?	25-00	Sai Baba the Master	175-00
ధ్యానయోగ సర్వస్వం	99-00	Sree Guru Charitra	99-00
బుద్ధధ్యాన పూడయం	49-00	Supreme Master (Swami Samartha)	99-00
దత్తావతార మహాత్ముం	75-00	Sai Baba of Shiridi and His Teachings	99-00
సంహితాయన గురు ద్విసాహాటి	125-00	Life and Teachings of Hazarat Tajuddin Baba	99-00
పురుషుక్త రహస్యం	40-00	Children's Sai Baba the Master	60-00
సాయిసుక్తి - ఆచార్యవాటి	10-00	BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	49-00	Sadguru Sai Baba (Hindi)	150-00
అవధూత శ్రీ చీరాలస్నామి	49-00	Sai Leelamrutham (Kannada)	150-00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్యస్నామి	70-00	Sai Baba Jeevitha Charitham (Malayalam)	220-00
శ్రీ అనందమాయి అమృత	49-00	Sai Baba Leelamrutham (Tamil)	175-00
లిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	80-00	Sri Guru Charitra (Hindi)	99-00
శ్రీ హజరత్ తాజుద్దిన్ బాబా చరిత్ర	49-00	Swami Samartha (Kannada)	50-00
స్నామి సమర్థ (అక్కల్మై స్నామి)	49-00	Sri Guru Charitra (Kannada)	99-00
మనము - మన సంస్కృతి	70-00	Shiridi Aarathi (Tamil)	15-00
		Stavana Manjari (Tamil)	10-00
		Tibet Yogi Milarepa Jeevitha Charitra (Kannada)	55-00
		Sri Sainath Prabodhamruthamu (Kannada)	65-00
		Sai Sannidhi (Kannada)	120-00
		Sri Guru Charitra (Malayalam)	150-00
		Sri Guru Charitra (Oriya)	150-00

శ్రీ అలివేలు మంగారమ్మ దివ్యస్నికానముల్కి రత్న షయంతి వేదుకలు (7-12-22)

